

શ્રી

બ્યાકરણું
શ્રી કૃષ્ણ કુમારી.

(શ્રી મુજરાતી અ પાની સમજુલી હાલ)

સે. રા. રા. વિઠલજી ગાઈ ડેશવળંભાઈ હવે, શ્રી
કૃષ્ણ પ્રાંતના એજિયક્યુરેશનથી ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ
વિગેરને પસંદ કરાવીને પ્રસિદ્ધ કરનાર,

કૃષ્ણ નારાયાણ તુલસીદાસ જેખનપોતા.
જી વિવાહ દર્ઢણ આહિ અંથેના પ્રકાશક.

શ્રી કૃષ્ણ—મુજનગરવાળા.

આવૃત્તિ પહેલી— પ્રત ૧૦૦૦

વિડમ સંનત ૧૯૭૮ સને ૧૯૮૨.

નોંધનાર ર. ૧-૦-૦

(કૃષ્ણ કોર્પ ર.)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાંપીરાઅભિવ્યક્તિ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૮૭ વર્ગાંક

પુસ્તકનું નામ ૩૨૬૭ ઓફાઇલ ૮૮૮

વિષય OT - ૦૯૬

શ્રી કુચછી ભાવાની લિપિ

અને

દ્યાકુરણું પુસ્તક ૧ લું.

શ્રી કુચછી કાઢીયા સાથે.

(શ્રી ગુજરાતી ભાવાની સમજુતી સહિત.)

ગે. ૨૮ રા. વિઠળલભાઈ કેશવલભાઈ હવે, શ્રી
કુચછ પ્રાંતના એજન્યુકેશાનલા ધંસપેકટર સાહેબ

વિગેરેન પસંદ કરાવીને પ્રસિદ્ધ કરનાર,

૧૫૫૨ નારાયણજી તુલસીહાસ જેખનપોત્રા.

શ્રી વિવાહ દર્શા આદિ મંયોના પ્રકાશક.

શ્રી કુચછ—લુજનગરવાળા.

આવૃત્તિ પહેલી—

પ્રત ૧૦૦૦

વિકાસ સંવત् ૧૯૭૮ સને ૧૯૨૨.

નોંધાવર રૂ. ૧-૨-૦

(કુચછી ડોરી ૨) ઘે)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
આમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઇટ સંગ્રહ

નં — ૦૪૬

આ પુરતથ સને ૧૮૬૭ ના એકટ ૨૫ મુજબ ૨૪૨૪૨ હરાલી
કઠાંને સર્વે ૬૫ સ્વાધિન રાખ્યા છે. માટે કોઈએ ભાખ્યું છપાવવું નહો.

આર્પણુપત્રિકા.

— બનાવાની —

નરમ પૂજય ખાવની શ્રી મહા સરસવિ દેવી આપની પરમહૃપાથી
ને શૈષ ગાન પ્રામ થયું એ આધારથી આ હિંકરે આપની
પવિત્ર છાયાનો વર્ણન આદેખ્યો છે. તે માત્ર આપની
જ કૃપાતુસાર થયું છે. આ કાર્ય મહાન् તેમજ
શ્રેષ્ઠ હોતાં તેના આધ સંપાદક આપ શ્રીજ
છા, જેથી આપના પવિત્ર ચર્ચા-
વિદોમાં આ લઘુ અંથ સાહર
પૂર્વક અર્પણ કરેંછું. તે
સ્વીકારી હિંકરપર
હેમેદાં કૃપા
દરશાવશો.

હું છું આપનો હાસ.

નારાયણ.

પ્રસ્તાવના.

આજ લગણું શ્રી કર્ચળી ભાષા માત્ર બોલવાનીજ હતી, અને જેથી તે અધારિ કંગી લિપિ વિનાની ભાષા! કહેવાય છે. વળા; અંગ્રેજમાં Dialect “ડાયલેક્ટ” બોલાતી ભાષા કહેવાય છે. પણ હવે શ્રી સરસ્વતી દેવીની સંપૂર્ણ કૃપા થવાથી છે પ્રખૂરુંવને શ્રી બગવાને આમદાન બગવહગીતાળમાં અધારિ ભાષા પોતાનું રવિપ કહેલું છે. અને તેમાંથી સંસ્કૃત, ગુજરાતી આદિ લિપિઓ પણ છે માંથીજ ઉત્પન્ન થયેલી છે. તેવીજ રીતે આપણી ભાતુભાષા (શ્રી કર્ચળી) કે ને એક ભાહારાળના મેહેલમાં, ગરીબના ઝુપડાંમાં અને જ્યાં જ્યાં ભારા સ્વદેશી બંધુઓ અનેક નિદેશાભાં વસેલા છે, ત્યાં લાં ધણ્ણાજ પ્રેમથી પોતાના ધરમાં અને સ્વદેશી ભિત્રો સાથે બોલાય છે, તેની લિપિ પણ છે માંથીજ પ્રસિદ્ધ થઈ છે. અને તે નિછાનોએ પસંદ કરી છે.

વળા, આ શ્રી કર્ચળી ભાષામાં થું હેસ્ય અને ઉચ્ચી પ્રકારનું સાહિત્ય સમાચેલું છે? એ વિષે વિછાનો સારી રીતે જાણે છે. અને જેથી ગુજરાતી લિપિમાં અમુક છુટક છુટક અંધો છપાયેલા છે. પણ ગુજરાતી લિપિમાં એ ભાષાના સંપૂર્ણ અક્ષરો ન હોવાથી બરાબર હેસ્ય સમજી શકાય તેમ નથી. જેઅકે;—‘મગ’ ને કર્ચળીમાં ‘મુંડુ’ કહે છે. એ ઉચ્ચારને ભળતો અક્ષર (ક) છે. (ન) ને કર્ચળીમાં ‘વિંગ’ કહે છે. કર્ચળી ઉચ્ચાર ગુજરાતી ‘ગ-ન’ અક્ષરને ભળતો આવે છે. પણ બરાબર તે ને તે ઉચ્ચાર નથી. ગુજરાતીમાં ને દંત-સ્થાની ત્રીજો અક્ષર (દ) છે. તેનો ઉચ્ચાર કર્ચળીમાં છેજ નથી.

સે સ્થાને કોઈવાર કૃષ્ણિમાં ‘ડ’ આવે છે. ને કોઈ વાર ‘ખ’ આવે છે. જેમકે;—ગુજરાતીમાં ‘દુઃખ’ ને બહસે કૃષ્ણિમાં ‘દુખ’ કહેવાય છે. ‘મહાદ’ ને બહસે ‘મધ્યદ’ વપરાય છે.” વળી, ગાય=‘ગા’ લખે છે. એ બિલકુલ ઉચ્ચાર ભળતોજ નથી. વિજેરે હિચ્ચારે બોલવાના ગુજરાતી લિપિમાં નથી નેથી તેમાં રહેલું હસ્ત પણ અરાંધર સમજુ જીકાયજ નહિં, એ પણ દેખીતુજ છે. વળી; વિદ્વાનોની ઓવી માન્યતા છે કે;—“શ્રી કૃષ્ણ ભાષા બોલનારાઓનું આગમન આ ધ્યાનાકામાં ઉત્તર હિન્દુરતાન-તેમાં પણ ખાસ કરીને પંલાખ તરં શ્યા થયેલું છે. લુહાખૂઓનું અસલ વતન લાહોર છે, એ નાણૂતી વાત છે. કૃષ્ણ ભાષા સિંહી, દારસી, તેમજ સંરક્ષતનું મિશ્રખું છે. અને પંલાખી બોલી પણ લગભગ તેવીજ રીતે બનેલી છે.” અને ગુજરાતી વિજેરે ભાષાના ઝણ્ણો પણ તેમાં સેળખેળ થયેલા છે. પણ મુઘ્યત્વે પંલાખી અને સિંહી ભાષાના ઝણ્ણો વધારે ભળતા આવે છે. અને એ અને ભાષાને સંપૂર્ણ લિપિ પણ છે. અને તેથી તેમાં અનેક તરેફના ધર્મ પુસ્તકો ગીતાલ વિજેર અને ખીલાં સાહિલના છિતમ અંથે છપાયેલા છે. એ વિષે આ સેવકે સેજ જરા અવસોકન પણ કરેલાં છે. નેથી લાંખી કુદૂતથી મારી માતુભાષાની લિપિ બવા વિષે શ્રી સરસ્વતી હેવીને પ્રાર્થના ચાલુજ કરતો હતો. નેથી માતુશ્રીઓ કૃપા કરીને મને છે પ્રખૂરવમાં શ્રી કૃષ્ણ લિપિનાં દર્શાન કરાયાં, કે ને મેં આ લખું પુરતકમાં જરૂરાતમાં ગુજરાતીમાં સમજૂતી સાચે સ્વરો, બ્યાંજનો અને જોડાલારો વિજેરે બતાવેલા છે. અને ભાષાનું ભળ બ્યાકુરણુંની પણ ખાસ જરૂરજ હોવાથી, તે પણ કખ્ખાને વિદ્વાનોને પસંદ કરાયીને, આ લખું પુસ્તકનું નામ “શ્રીનાની

ભાષાની લિપિ અને વ્યાકરણ " તુ પુસ્તક હ ચેહેરુ." નથુ પ્રકરણોમાં શ્રીગુજરાતી ભાષાની સમજુતી સાથે પ્રસિદ્ધ કરીને સેવામાં રોજન કરીએ.

આજે વીસમી સદીમાં ખધીએ ભાષાના સાહિત્યો પ્રસિદ્ધ થ-
એલાં છે, અને થતાં જય છે, તો પછી આપણી શ્રીકૃષ્ણી ભાષાને
લિપિ વાયાથી ને લખવા તથા વાચવામાં ધર્ષણ સહેલી અને
ઓદ્વારવામાં ભાષા ધર્ષણ ગીરી છે;—કે ને માણ્યુસોએ શ્રી કૃષ્ણીમાં
જુદા જુદા રાત્રીમાં રસીક કારીએ। સાંભળેલી હરો તેમને સંપૂર્ણ
અનુભવ હણેજ. વળો આ લધુ પુસ્તકથી અનેક જતના ઉત્તમ અથ્યો
લખવાને સાધનઃપ થશે. અને અથાગ અંધારામાં પડેલું સાહિત્ય
વિદ્યાનો તરફથી એ લિપિમાં સમજુતી સાથે છથર છુપાયી છ્યાછને
બાહાર પડે એવી ગ્રંથ પ્રત્યે પ્રાર્થના છે.

વળો, કૃષ્ણી કે ગુજરાતી પ્રલાના બાળઓને ગુજરાતી વ્યાકરણ
સ્કૂલોમાં ફરજિયાત શીખવલું પડે છે, તેઠલા માટે ખધી સ્કૂલોમાં
ઉપરોક્તી થાય એવા હેતુથી શ્રી કૃષ્ણી વ્યાકરણુને ગુજરાતી વ્યાકર-
ણુની સમજુતી સાથે છુપાવવામાં આવેલ છે. કે નેથી અને ભાષાનું
સંપૂર્ણ ગ્રંથ મેળવવાને બધાઓને ઉપરોક્તી થધ પડે, એવા હેતુથી
પ્રથમ લિપિ, પછી વ્યાકરણ અને છેલ્સે રેસિક કારીએ। છુપાવેલ છે.

વળો, નેમ થીજમાંથી વૃદ્ધ થાય છે, તેમ આ લધુ પુસ્તક
સંપૂર્ણ વિચારનારને આતિ ઉપરોક્તી થધ પડો. એવી આવા છે.

આ પુસ્તકમાં લિપિ અને વ્યાકરણ સંપૂર્ણ લખાયા પછી
નામદાર મે૦ રા. રા. વિઠલજીભાઈ ડેઝવલભાઈ દવે, શ્રી કૃષ્ણ
પ્રાતના એન્સ્યુડેશનલ ઇન્સ્પોક્ટર સાહીબ અને થીલ વિદ્યાનોએ તપા-
કીને યોગ્ય સૂચનાઓ આપ્યા છે, અને યોતાના અભિપ્રાયો નિષ્ઠા-

બસ મનથી કખી આપેલા છે; તે આ અંથમાં શરૂઆતમાં છાપેલા છે, એ વાચવાથી સર્વ છુફુટ નિબાંદમાં આવશે.

છેલ્લે મારી નાન વિનતી એ છે કે:-આ અંથ છપાવવા વિષે મીમનું કંચ્છાધિપતિ માહારાજાધરજ ભિરજાં માહારાજો. મી છે એંગારણ સવાઈ પ્રાહુદૂર જી. સી. એસ. આઇ., જી. સી. આઇ. ધ. તરફથી અને ભીજ જેઓ સહગૃહસ્યોએ યોગ્ય મદદ કરી છે, તેઓ સહદેઓનો અંતકરણુપૂર્વક આભાર માતું છું.

વળા, પ્રત્યેક કાર્યને અગે બુદ્ધિદ્યાપ અને દાખીદાષ તો લાગેલાં હોય છેને. તેમ; આ અંથમાં પણ તેવા દોષો દશીગોચર થાય; તો માણ્યસ માત્ર જુલને પાત્ર છે. એ નિયમ પ્રમાણે તેમાં કાંધ દોષ જોવામાં આવે તો અને ક્ષમા કરરો. કેમકે;—સજજન પુરુષો નીરક્ષીર ન્યાયને અતુસરીને તે સંખ્યે ક્ષમા કરે છે, અને કરેલા અમને ન્યાય આપે છે. નૈથી હું પણ એવી આગા રાખું છું.

વળા, એ વિષે કોઢ સહગૃહસ્યો તરફથી યોગ્ય સૂચના કખી મોકલાવવામાં આવશે તો બીજુ અમલુતિમાં ગોય સુખારા વધારા સાથે પછ્યર કૃપાથી આભાર સાથે છપાવવામાં આવશે. છ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ

શ્રી કંચ્છ-શુજ નગર.

લી. કૃપાકંઠી સેવક,

ઠફેર નારાયણજી તુલસીદાસ જેભનપોત્રા.

શ્રી વિવાહર્ષભુ આહિ અંધેના પ્રકાશ.

સાર્ટીફિક્ટ.

ભાઈ નારાયણજી તુલસીદાસ જેમણે કંઈ ભાષાતું
વ્યાકરણ કંઈ અને ગુજરાતી બને ભાષાઓમાં તૈયાર કર્યું છે તે
હું વાંચી ગયો છું. કંઈ દેશ તથા તેની ભાષાતું અભિગ્નાન ધરાવનાર
સધળા વર્ગના મનુષ્યો તરફથી આ પુરસ્ક આશ્રયને પાત્ર છે એમ
માઝે માનવું છે. “કંઈ” આકૃતના વિભાગો કરી તેને જુદી જુદી
રીતે જોઈવી તેમણે કંઈ ભાષા માટે એક નવીનજ લિપિની
યોજના કરી છે તે ખાસ ધ્યાન ઘેંચે તેવી છે; આ લિપિને કંઈ
પ્રણ તરફથી કેવો આવકાર મળે છે તે જોવાતું છે. સામાન્ય રીતે
એ લિપિનો સ્વીકાર થશે તો પછી કંઈ ભાષાતું સાહિત્ય એ લિ-
પિમાં છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવાતું બની શકશે અને એમ થતાં કંઈની
ભાષાની ખાસ લિપિ પણ છે એમ બન સમજના સમજવામાં આ-
વતાં એ ભાષાતું જોારવ કેટલેક અંશો વધવા પામે એ પણ બની
જીકે તેવું છે.

માગસર વદ ૧૦ બુધવાર સં. ૧૯૭૬.

(સહી) વિઠલજી કેશવજી દવે,

એજયુન ધનસેકટર્સ' કંઈ.

રા. ભાઈ નારાયણજી તુલસીદાસ જેથનપોતા. તમારે બનાવેલું હું ભાષાનું બાકરણું મેળવ્યું. તેમાં ને ને બાકરણું દોષ મારા જેવામાં આવ્યોં તે સુધારી આપ્યો છે. છે પરથી તમે ને કંઈ જાઓ ઉપલવી કાઢેલા છે. તે લખવામાં ચાલી શકે તેવા છે. તેને નાટ કુંઠા અને ગુજરાતી કોપીએ બનાવવી જેધું કે જેથી એ તે અક્ષરોપર સારી રીતે વળી શકે. હમણા સુધી કંઈ ભાષા ગાત્ર બોલવાનીજ હતી પણ તે લખી શકતી નહોતી કેમકે તેમાં ગાવતા કેટલાંક ઉચ્ચારાની સંગાના અક્ષર ગુજરાતીમાં નહવા. તુમારા પ્રયત્નથી હવે તેવા અક્ષરો પણ જોઈવામા છે, તો હવે કંઈ ભાષા લખવામાં હરકત આવશે નહિ. તમારો પ્રયાસ તમને સરળ હતું. કંઈ ભાષામાં પુસ્તકો છપાયાથી તેમાં ને ને સાહિત્ય છે ન પણ તે હારા બાહાર આવી શકશે. માટે આ પુસ્તકને આશ્રમ ગાપવામાં કંઈ અફસ્યો અવસ્થ મદદ કરતો એ પ્રાર્થના છે.

મિતિ માસસર શુદ્ધ ઉ જાનિ સં. ૧૯૭૬.

(સહી) મુગાડરાએ લખાનોશાંકર,

૩. એ. છન્દપેઠર કંઈ.

અભિપ્રાયો:—રા. શ્રી દરભારી પ્રેસના મેનેજર અને અગ્રેજ હાઇર્ડ્સના પર્સિયન ટીમર સાહેબ તરફથી:—

શ્રી કંઈ શુભના રહેવાસી ડા. નારાયણજી તુલસીદાસ જેથનપોતા. આજ લાંબા સમયથી મારા સહવાસમાં છે તેમો સોધકયુદ્ધવાળા, બહુશુદ્ધ અને સાહિત્યના પ્રેમી છે. લાલ તેમણે કંઈ લિપિ પુલવી છે તેનું મૂળ ઊં કે તેમાંથી અધાર કહાડાયા છે. અ-

કારતી આ રચનામાં તેમનો યુદ્ધ વિલાસ રૂપણ છે. કૃષ્ણી સાહિત્ય
તેની લિપિ ન હોવાથી અંધારામાં છે તે તેની લિપિ બાવાથી ઉનાંની
તથા પ્રસિદ્ધિમાં આવશે અને પ્રસ્તુત કરનો આ અંગ સૌને લાભ-
દાયક બશે એવી આવા છે.

કૃષ્ણ મુજ-તા. ૧૨-૧૦-૧૬

(સહી) મહેતા કચરા મંગળ.

અભિપ્રાય—ધીને.

૨૮. ઠા. નારાયણજી તુલસીદાસ જેખનપોત્રા કૃષ્ણી બાધામાં
સાંદ્ર સાહિત્ય છે પણ તેની લિપિ ન હોવાથી તે અંધારામાં છે તે પ્ર-
સિદ્ધિમાં આવવા તમોએ કૃષ્ણી ભાષાના અક્ષરો ઔંમાંથી ઉપલબ્ધ
કૃષ્ણી લિપિને યાર કરી છે અને તે શુદ્ધ લખવા વાંચવાનું સાધન
તમોએ આ બાકરણું રચી પુરુષ પાડ્યું છે. તમારો આ પ્રયત્ન સ્તુતિ-
પાત્ર અને સરળ થાય એવી આશી રાખું હું. આ બ્યાકરણું મે-
વાંચ્યું છે.

કૃષ્ણ મુજ આગસ્ટ સુઈ ૭ અનીવાર સં. ૧૯૭૬

(સહી) મહેતા કચરા મંગળ.

અભિપ્રાય—

મી. ઠા. નારાયણજી તુલસીદાસ જેખનપોત્રા જેખોને કષ્ટું વધો
યથા પરીયય હોતાં સારી રીતે જાણ્યાં તેમને દરેક વિદ્ધા વિષયના
અંધો લખવા સપ્રેમ ધર્માન્જ સોખ છે જેથી તેમણે વર્ષોની અંધો છ-
ાવી ભાડાર પાડેલા છે. હાસે શ્રી કૃષ્ણી ભાષાની લિપિ લખી અફાર

(પ્રશ્નવ) માં અતી શ્રમ વેળી મેળવી આપી છે તેથી મને તમામ સંતોષ કર્યો છે. તેઓ શ્રી કંચ્છી ભાષાનું બાહ્યરણું લખી તૈયાર કરવા પરીક્રમ કરે છે તેમણે આ કંચ્છી ભાષાની હૃનતીમાં સારી સેવા ઘણવી છે અથવા ઉત્સાહી ઉપગોગી ખંતવાળાને ધન્યવાદ ધરે છે.

તા. ૮-૧૦-૧૮. આધીન શુદ્ધ ૧૫ ખુદી સં. ૧૬૭૬

(સહી) પારેટ હુમીરદાન પચાણુણ.
દરભારી વજભાષા પાઠશાળાના ઈ. શિક્ષક.

અનુક્રમણીકા.

વિષય.					કલામ.
અથ શ્રી મંગળાચરણ.	૧
શ્રી છચ્છી લિખિતી ઉત્પત્તિ વિષે.	૨
શ્રી છચ્છી, ગુજરાતી (ઘોડમાં) અક્ષરો, અંકો સમજુતી સાથે.	૩
બાપા.	૪
વ્યાપ્યા.	૧૦
વ્યાકરણુના ચાર ભાગ.	૧૧
અભર=અક્ષર.	૧૨
સાધા=શાધ.	૧૩
વાયદી=વાય.	૧૪
અભર વિચાર=અક્ષર વિચાર.	૧૫
સાધ વિચાર=શાધ વિચાર.	૧૬
વાયદી વિચાર=વાય. વિચાર.	૧૭
અભરેન બ ભાગ=અક્ષરેના બે ભાગ.	૧૮
મુરાખર=મુળાક્ષરો.	૧૯
સ્વર ધતરે કુરો ?=સ્વર એટલે શું ?	૨૦
વ્યાજન ધતરે કુરો ?=વ્યાજન એટલે શું ?...	૨૧
સ્વર.	૨૨
વ્યાજન.	૨૩
અભરેન ઠેકાણુા=અક્ષરેના સ્થાન.	૨૪

શાખા વિચાર.

સત્યધન ભાગ=શાખના ભાગ.	૨૫
નાં=નામ.	૨૬
પ્રાણીનાં નામ.	૨૭
પ્રદાર્થનાં નામ.	૨૮
રંગનાં નામ.	૨૯
વનરપતિનાં નામ.	૩૦
કુદરતી ચીજોનાં નામ.	૩૧
ધાન્યનાં નામ.	૩૨
શૃંગારેવાનાં નામ.	૩૩
કંદ્ભૂળનાં નામ.	૩૪
ખીંચનાં શાકનાં નામ.	૩૫
મસાલાનાં નામ.	૩૬
લુગડાંનાં નામ.	૩૭
શરીરના અવયવોનાં નામ.	૩૮
કુઠુખીયોનાં નામ.	૩૯
રસોઈનાં નામ.	૪૦
મિઠાઈનાં નામ.	૪૧
ખાર આસના નામ.	૪૨
સાત વારનાં નામ.	૪૩
ખાર આસના આવતા તહેવારે....	૪૪
ગાંધા પીતળનાં વાસણોનાં નામ.	૪૫
મારીનાં વાસણોનાં નામ.	૪૬

સર્વનામ,	૫૭
વિરોધખુલુ,	૫૮
૩૫ ખતાવે છે તે.	૫૯
૨૮ ખતાવે છે તે.	૬૦
સ્વાદ ખતાવે છે તે.	૬૧
વાસ ખતાવે છે તે.	૬૨
સંઘ્યા ખતાવનાર.	૬૩
અનુકૂળ ખતાવનાર.	૬૪
કિયાપદ.	૬૫
કૃદંત.	૬૬
વિધિ વર્તમાન કૃદંત.	૬૭
ભવિષ્ય કૃદંત.	૬૮
શૂન્ય કૃદંત.	૬૯
અવ્યય.	૭૦
અવ્યયના પ્રકાર.	૭૧
ઉદ્યાન્વયી અવ્યય.	૭૨
ઉદ્યાન્વયી અવ્યયના દાખલા.	૭૩
ક્રેચણપ્રયોગી અવ્યય.	૭૪
શબ્દયોગી અવ્યય	૭૫
શબ્દયોગી અવ્યયના દાખલા.	૭૬
કિયારિશૈપણુ અવ્યય.	૭૭
વખત ખતાવનાર અવ્યય.	૭૮
ટેકાણ્ય ખતાવનાર અવ્યય.	૭૯

શીત ખતાવનાર અવયવ.	૭૦
નક્કાર ખતાવનાર અવયવ.	૭૧
ખીલ અવયવ.	૭૨

જાતિ વિષે.

લાલિત.	૭૩
નરલાલિત.	૭૪
નારિલાલિત.	૭૫
નાન્યતરલાલિત વિષે.	૭૬
નાન્યતરલાલિતના શફ્ટો નારિલાલિતમાં આવે છે તે વિષે....				૭૭

વચન વિષે.

વચન.	૮૮૫૧૮૪
વિભક્તિ વિષે.	૮૫૫૧૮૫

સર્વનામ.

શેહેસા પુરષ સર્વનામ ફું=(આંડા)નાં રૂપ....	૫૦
શીંગે રૂપે બહુવચન-આપણુ (પાણુ)નાં રૂપ.	૫૧
શીંગે પુરષ તુ અથવા તોનાં રૂપ.	૫૨
શીંગે પુરષ તે=(ઉ)નાં રૂપ.	૫૩
શ્વાતે=પિંઢનાં રૂપ.	૫૪
કાણુ=કેરનાં રૂપ.	૫૫
નામનાં રૂપ-નરલાલિત જેને છેડે એંધા હોય છે.	૫૬
નારિલાલિત જેને છેડે ઈ હોય છે, તેનાં રૂપ.	૫૭
નરલાલિત જેને છેડે ઉં હોય છે, જેમકે=સાંકુ=અં,	૫૮

વિલક્ષણાં પ્રત્યે લગાડેલાં ઉદ્ઘારણું અ....	...	૬૬
ખી ધાતુ મૂળભેદ, સકર્મંક કિયાપદ અને વર્ત્માનકાળનાં રૂપ. ૧૦૦.		
નારીલિલિનાં રૂપ.
અનિયભિત વર્ત્માનકાળ નરે તથા નારીલિલિનાં રૂપ.	૧૦૨
વિધિ વર્ત્માનકાળનાં રૂપ.	૧૦૩
ભૂતકાળનાં રૂપ.
અનિયભિત ભૂતકાળનાં રૂપ.	૧૦૪
સકેત ભૂતકાળનાં રૂપ.	...	૧૦૫
અવિષ્યકાળનાં રૂપ.	...	૧૦૬
ઉપરના કિયાપદનાં નારીલિલિનાં રૂપ.	...	૧૦૮
જા ધાતુ, મૂળભેદ, સકર્મંક કિયાપદ, અને વર્ત્માન કાળનાં રૂપ ૧૦૮		
ઉપરના કાળનું નારીલિલિનિનું રૂપ.	...	૧૧૦
અનિયભિત વર્ત્માનકાળનાં રૂપ.	...	૧૧૧
વિધિ વર્ત્માનકાળનાં રૂપ.	...	૧૧૨
ભૂતકાળનાં રૂપ.	...	૧૧૩
અનિયભિત ભૂતકાળનાં રૂપ.	૧૧૪
ભૂત વર્ત્માનકાળનાં રૂપ.	૧૧૫
અવિષ્યકાળનાં રૂપ.	...	૧૧૬
ઉપરના કાળનું નારીલિલિનિનું રૂપ.	...	૧૧૭
વિરામચિનહ=વેસામો આધીજન્યું નિસાન્યું	...	૧૧૮

શ્રી કૃષ્ણી ભાષામાં ઉપહેઠ વિગેરે બાયત, રસિક દોડરા,		
કુદ્રાયો વિગેરે રાગમાં—
સવારમાં વેહેલા ઉઠબા વિષે.		૧૧૮
શ્રી કૃષ્ણી કાઢી ૧ લી “ મહદારે આંકે સચીજ ચાંતોઆંડી”	૧૨૦
રાગ કાઢી ૨ જી—“ વિઠા અથેા આંદ્ધ વિચારમેં.”	૧૨૧
રાગ કાઢી ૩ જી—“ સવાર સાંજી અને સુજેરીમેં:”	૧૨૨
રાગ કાઢી ૪ થી—“ આંકે ખમાંની રાખેંગાર ” એ રાગની. ...	૧૨૩	
“ શ્રી કૃષ્ણી લિપિ અને વ્યાકરણ ” તુ પુરતક ૧ પહેલું રસિક કાઢીયો સાથે સમાસ,		

પુરો થયો.

લણું। જેગ હુકીકત વિષે વધારે।

૧ આ ઉથારની પિછાણ વેગેરે વિષે.	૫૪ ૩૭
૨ આ અથડાર તરફથી પ્રાતશ થયેલા તથા થવાનાં અથેા. ...	૫૨
૩ શ્રી અગાઉથી આશ્રય ફાતાઓના નામો.	
૪ મહાતમા શ્રીજીઓની ફવાના જહેર ખણર.	૫૪

શ્રી કૃષ્ણી લિપિ વિષે:- પ્રકરણ ૧ હું.

શ્રી મંગળાચરણ પ્રારંભ.

શ્રી જાસતો દેવીકે નમાંતો=શ્રી સરસ્વતી દેવીને નમુંછું.
પ્રાર્થના—દોહરો.

માતા સરસ્વતિ દેવિકે, નમાં નીમસેં રોજ;
કૃષ્ણી લિપિ લખુણાય, ડયો મતીલ મોજ. ૧

દોહરો.

આડ નમાં ઝેંકાડે, જુડે બિધૂને ભર;

માતાજી મેરસેં, લખાધ પાખુને પૂર. ૧

કૃષ્ણી લિપિ લખી નારો, સેલી થીધી સેજ,

બ્યાકરણ ને નિયારસેં, થીધી બુદ્ધિને તેજ. ૨

ભાવાર્થ:—માતા સરસ્વતિ દેવીને રોજ નિયમથી નમુંછું.

(માટે) કૃષ્ણી લિપિ લખતા સાર બુદ્ધિની મોજ આપો ૨

(२)

ભાવાર્થ:- દોહરા, હું જેણકારને નમું છું. જે સધગાનો ખૂબ છે,
માતાજીની મેહેરથી, પાણીના પુર (માફક) લખી, ૧
કુચ્છી લિપિ લખી જૂંએ ! (લખવામાં) સેજ સહેલી થશે,
(નણી) વ્યાઘરખુના વિચારથી, ખુદ્ધિનો તેજ (વધારો) થશે. ૨
ધતિ મંગળાચરણ સમાપ્ત.

(૨) શ્રી કુચ્છી લિપિની ઉત્પત્તિ વિષે:-

શ્રી ભગવાને ગતિાજીના અધ્યાત્મમાં છે (પ્રાર્થિત) ને પોતાનું
રવરૂપ કહેલ્યું છે. એટલે તેમાંથી શ્રી કુચ્છી લિપિ સ્વર અને વ્ય-
જન રૂપે ૪૬ અક્ષરો લખવાયા. અને જોડાક્ષરો, આંડો વિગેરે કેમ
લખવા તે આ સામે ઝોડો ફ્લોઝ્ડો છાપેલા છે તેથી સ્પષ્ટ સમજશે.

જોડાકમાં છાપેલા અક્ષરોની સમજુતી.

શ્રી ગુજરાતીમાં ઝે, ઝે, લૃ આ અક્ષરો લખવામાં આવે છે.
પણ શ્રી કુચ્છી ભાષા લખવામાં તેની જરૂર પડતી નથી. અને ૮૧ રસ્વ
દીર્ઘ ગુજરાતી પ્રમાણેજ લખાય છે.

૧ શ્રી કુચ્છીમાં ‘ગુ’ આ ત્રીજ અક્ષરનો ઉત્પયાર કંઈના અધ્ય
ભાગમાંથી થાય છે. જેમકે;—ગુ=ગાય. આ અક્ષર ગુજરાતીમાં નથી.
નેથી નીચે ટ્યુકું મૂકીને સંશો બતાવી છે.

૨ ‘ડ’ આ છુટ્ટો અક્ષર જેકે ગુજરાતીમાં તેને ભળતા ઉત્પયારનો
લગભગ છે. પણ બરાબર તો નથીજ. કેમકે;—મગને કુચ્છીમાં મુર્જા
કહે છે.

ॐ एरभात्मने नमः

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆ ਪੁਰਖੀ ਲਿਹਿ (ਅਕੂਰੇ)
ਕਵਾਣੀ, ਕੋਣਾਂ ਨਥੁੰ ਸੰਸਾਰ.. ਵਿਗੜੇ ਅੀ
ਗੁਜ਼ਾਨੀ ਅਕੂਰੇ ਮਾਂ ਸਮਲ੍ਹੀ ਸਾਥੇ
੨੧ ਰਾਹਿ ਗਿਹੀ ਤੇ ਰੇ ਪੈਹੌਰੈ ੨੦੧੨੦।
੨੦੧੨੦: ਆ ੧੨ ਸ਼ਕੇ ਛੇ ਪ੍ਰਭੀ ਕੁਝੀ ਮਾਂ
ਅਗੁਜ਼ੀ ਹੀ ਉਚ੍ਚੀ ਅੰਦੀ ਅੰਦੀ:
ਕੁਝੀ ਨੇ.. ਕੁਝੀ ਗੇ ਗੇ ਹੀ ਹੈ.. ਹੈ.. ਹੈ -
ਹੈ.. ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ.. ੧੩੬੯
ਵਾਹ ਆਏ ਹੈ ਉਥਾਂ ਚੁਕ੍ਕੇ ਉਥਾਂ
੧੧੭੫: ਸੁਨ ਉਚ੍ਚਾਰ ਉਦਾਇਓ: ਉਹ ਛੇ.
ਖੀ ਜੇਡਾ ਕੁਝੀ:- ਦੁਆਨੇਹੁ = ਹੁ. ਕੁਝੁ = ਕੁਝੁ.
ਦੁਆਨੇਹੁ = ਹੁਨ. ਹੁ ਨ = ਕੁਝੁ. ਦੁਆਨੇਹੁ = ਹੁ.
ਕੁਝੇਨੇ = ਕੁ. ਕੁਝੇ ਨੇ. ਨੇ = ਨੂਆਨੇ. ਨ = ਨੂ.
ਨੂਆਨੇ ਹੁ = ਹੁ. ਨੂਆਨੇ ਨ = ਨੂ. ਦੁਆਨੇ ਨੇ =
ਨੇ. ਸਾਅਨੇ ਨ = ਸਨ. ਦੁਆਨੇ ਸ = ਦੁਸ. ਵਿਗੜੇ
ਪੰਕ:- ੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦
ਹੁਆਨੀ ੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦.
੧੧੭੬: ਸੁਨ ਅਲੁਨੀ ਮਾਂ ਹੁਲ੍ਹੀ ਵੀ

(૫)

૩ 'અ' આ સાતમા અક્ષરનો ઉચ્ચાર કૃબ્ધીમાં ડોઘ ડેકાણે
'ઝ' થાય છે. જેમકે;—કુંઘીને=કુંઝી, માંઘીને=મંઝી કિગેરે.

૪ 'જ.' આ નવમો અક્ષર ગુજરાતીમાં નથી. જ.જ.=જમ.

૫ 'ચ.' આ બારમો અક્ષર લગભગ તાલુસ્થાની છે. જેમકે;—
તરસને કૃબ્ધીમાં 'ઉંઝ' કહે છે. પણ તે ગુજરાતીમાં બરાબર લ.
ખાય નથી.

૬ 'ડ.' આ સોણમાં અક્ષરનો ઉચ્ચાર મૂખીસ્થાનમાંથી થાય
છે. જેમકે;—ગોળનો=ગુડ બોલાય છે.

૭ ગુજરાતીમાં 'ડ' આ અક્ષરના ઉચ્ચારથું એ રીતે થઈ
જાય છે. પણ કૃબ્ધીમાં અને અક્ષરો જુદા છે.

૮ ગુજરાતીમાં 'દ' આ અક્ષર દિનસ્થાની છે. પણ તેનો
ઉચ્ચાર કૃબ્ધીમાં છે જ નહીં. તે ડોઘાણે ડોઘચાર 'ડ' આવે છે
ને ડોઘચાર 'ધ' આવે છે. જેમકે; ગુજરાતીમાં 'દુઃખ' ને બદલે
કૃબ્ધીમાં 'કુખ' ને 'મહદ' ને બદલે 'મધ્ય' બોલાય છે.

૯ 'ળ' આ અક્ષરને બદલે શ્રી કૃબ્ધી બોલીમાં ૨, ૩, થ,
ઉચ્ચાર થાય છે. જેમકે;—માળને બદલે માર, થાળનો=થાર, ગોળનો=
ગુડ, મેળના મેડ, બાળકનો=આલક કિગેર ઉચ્ચારો થાય છે.

૧૦ 'ક્ષ' આ અક્ષર કું તથા જુ મળીને થાય છે, પણ શ્રી કૃબ્ધી
બાયામાં એ અક્ષરને બદલે 'ખ' વપરાય છે. જેમકે—'લક્ષ' નો
'લખ' ને 'ક્ષમા' નો 'ખમા' કિગેરે.

૧૧ 'ગ' આ અક્ષર જુ તથા જુ મળીને થાય છે, અને તેથી
કૃબ્ધી અક્ષરોમાં છેદ્દે ઉજ મેં લખેલ છે. ઉચ્ચાર બરાબર છે. બાકી

(૬)

ઉપર લખેલા ઉત્ત્યાર કંઈ એલનાર જાધારણું ભણેલા પાસેથી પણ સમજવાથી તરત આવડશે. અતે ભાષા એલની તથા લખની સેહેલી થધ પડશે.

૧૨ જેડાઅક્ષરો ગુજરાતીની માદ્કાજ જેડાય છે. તે ષ્ટોકમાં રૂપદ્વારા લખેલા છે.

૧૩ વળી અંડા ગુજરાતી અંડા ઉપર લખેલા છે તે પ્રમાણે લખવા.

૧૪ શ્રી કંઈ એલીમાં આચાક્ષરી=(આચિ) ની=પાડ નીચે પ્રમાણે વેવામાં આવે છે;—

ક, કે ઈન ક, ક, કે કાની કા, કિ, કંડે રસ્વૈ કિ, કી, કં દી. કુંઘ કી, કદુ, કે રસ્વૈ કુ, કૂ, કે, દીદું દૂ, કે કુકો સંતર કે, કૈ, કે યમંતર, કૈ, કો, કંડે કાનીમંતર કો, કો, કે કાનો અ મંતર કો, ક, કે અથે મોઢો કં, કિ, કે પુણ્યાં અમંદા કઃ

ઉપર પ્રમાણે આચાક્ષરીની અ, એ વિગેરે અક્ષરોની પણ પાડ વેવી જોઈયે.

શ્રી કંઈ લિખિ વિષે પ્રકરણું પહેલું સંપૂર્ણ

ગ્રંથ ૨ જું.

શ્રી કચ્છી લાપાના વ્યાકરણ વિષે.

૮. ભાષા=(ભાષ્ય) ફતે જુડો ચોએ ઉચારેસે માફ પિંદને
મનજે ભાવ એંએ કે ક ગાણાય (સુધ્યાય) તો, તેં હે ભાષા=ભાષ્ય
ચોન્તા=ભાષા એટલે જે ચોખ્યા વિચાર વડે આથસો પોતાના મ-
નને ભાવ ખીલ ડાઈને જલ્દાવે છે, તેને ભાષા કહે છે.

૧૦ વ્યાખ્યા:- દિન વ્યાકરણ મ્યાંથી ઈ અપર તીષે, ત બોલી
સેં કી ગુલાઘજે ? અત દિનને=આ વ્યાકરણમાંથી એ અપણ પડે
છે કે; - ભાષા સરખી ડેમ એલચી ? અને લખચી.

૧૧. દિન વ્યાકરણના ચાર નાગ વિષવાને કયાયૈન. ૧ અપર
વિચાર; ૨ સખ્ય વિચાર. ૩ વાક્ય (વાગ્ય) વિચાર અને ૪ કવિતા
વિચાર. પણ દિનમેં તાં નીભાગે જે કયાન કે મેં આયો આય.=આ
વ્યાકરણના ચાર નાગ વિષવાને કરેલા છે. ૧ અપર વિચાર.
૨ સખ્ય વિચાર. ૩ વાક્ય વિચાર. અને કવિતા વિચાર. પણ આં રૂતો
નથું ભાગતું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે.

૧૨ અપર:- પાણ જુડો મોખ્યાથી જુદ્ધા જુદ્ધા અને હુડો
હુડો ઉચાર (વાયક=વાક્ય) જિભ, ગંગો, તાહ, ડંધ અને ચેંજ

૧. ભાષા એ શખ કચ્છીમાં સુધરેલા (કળવાયલા) લોડા ઓલે છે.
ખીલ જે અભય (વમર ડેળવાયેલા) (ભાષ્ય) શખ વાપરે છે.
માટે અમારી માન્યતા પ્રમાણે ભાષ્ય શખનું ખરો છે.

(८)

મધ્યખસેં બોલોંતા, તેંકે અખર ચોન્તા.=આપણે જે મોડેંથી જુદા જુદા અને કુંકા કુંકા ઉગ્યારો જબ, ગળું, તાળવું, હાંત અને હોઠની મહદ્દથી બોલિયે છિયે, તેને અક્ષર કહે છે.

૧૩ સખ્યધઃ—હિક્કો ક વધુ અખર ભેડેંથી કીપણ અરથ (મતલભ) સમજને, તેંકે સખ્ય ચોન્તા.=ચોક્કે વધારે અક્ષર મળ્યાથી કાંઈ પણ અર્થે સમજનય તો તેને શાખદ કહે છે.

૧૪ વાયક=વાક્યઃ—હિક્કો ક વધારે સખ્ય મિલેથી કીપણ અરથ સમજને, ત તેંક વાયક=વાક્ય ચોન્તા=એક કે વધારે શાખદ મળ્યાથી કાંઈ પણ અર્થે સમજનય તો તેને વાક્ય કહે છે.

૧૫ અખર વિચાર=અક્ષર વિચારઃ—ભાષામેં અખર કિતરા એંન ? સે કંઈ રીતસેં લખા જેન્તા ? અને સે કં' કં' ટેકાણેથી બોલા જેન્તા ? તિન જ્યાન કે અખર વિચાર ચોન્તા=ભાષામાં અક્ષર કેટલા છે ? અને તેઓ કંયે કંયે ટેકાણેથી બોલાય છે ? તેના શાનને અક્ષર વિચાર કહે છે.

૧૬ સખ્ય વિચાર=શાખદ વિચારઃ—સખ્યના વરગ અને તેંણ જુદા જુદા ઇપ થીન્તા, તેંકે સખ્ય વિચાર ચોન્તા=શાખદના વર્ગે અને તેઓના જુદાં જુદાં ઇપો થાય છે, તેને શાખદ વિચાર કહે છે.

૧૭ વાયક વિચાર=વાક્ય વિચારઃ—સખ્ય ગોઠવેને (હાંને) વાક્ય બનાયણું, તેંકે વાક્ય વિચાર. ચોન્તા=શાખદ ગોઠવીને વાક્ય બનાવવું, તેને વાક્ય વિચાર કહે છે.

૧૮ અખરેંણ બાગ એંન=મૂર અખર અને જોડેલ અખર= અક્ષરેના બે ભાગ છે. મુળાઅક્ષરો અને જોડાઅક્ષરો.

(૯)

૧૬ મુળાખ્યાખર બી રીતેલ એંન. સ્વર અને વ્યંજન=મુળાખ્યાખર એ પ્રકારના છે. સ્વર અને વ્યંજન.

૨૦ સ્વરઃ—જુંની અખરેં જે ઉચાર એં અખરેંજુ મધ્ય વગર થાયે તો, તેકે સ્વર ચોન્તા=સ્વર જે અક્ષરોનો ઉચાર બીજા અક્ષરોની મહદ વિના થઈ શકે છે, તેને સ્વર કહે છે.

૨૧ વ્યંજન જિની અખરેંન ઉચાર સ્વરેંજુ મધ્ય વગર થીન નતા, તેકે વ્યંજન ચોન્તા=વ્યંજન જે અક્ષરોના ઉચાર સ્વરોની સહાયતા વિના થતા નથી, તેને વ્યંજન કહે છે.

૨૨ સ્વર અ, આ, ઇ, ઈ, ઉ, ઊ, એ, એં, ઓ, ઓં, અઃ ધંનીં સ્વરેં મેં અ, ઈ, ઉ, ઙુસ્વ ઇતરે એકેસેં દુંડા એંન. અને બાકીંન મિડે દીર્ઘ ઇત્તેલમાં એંન=સ્વર (દિપર પ્રમાણેના) એ સ્વરોમાં અ, ઈ, ઉ, ઙુસ્વ એટલે એલવામાં દુંડા છે, બાકીના અધા દીર્ઘ એટલે લાંબા છે.

૨૩ વ્યંજનઃ—ક, ખ, ગ, ઙ, ગ, ધ, ઙ, ચ, છ, જ, ઝ, ઙ-ા, ટ, ઠ, ડ, ઢ, ન, ણ, ત, થ, દ, ધ, ન, પ, હ, બ, મ, ય, ર, લ, વ, ળ, ષ, સ, હ.

૨૪ અખરેંણ ઠેકાણુઃ—અખર મોને જિન ભાગમાંથી મોલાજેન્તા, તેંણ ઠેકાણા હેડ લખ્યા એંન=અક્ષરો મહોડાના જે ભાગમાંથી મોલાય છે, તેના સ્થાન નીચે લખ્યા છે:—

૧. ગલેમ્યાંથી=હંદુસ્થાનીઃ—ક, ખ, ગ, ઙ, ગ, ધ, ઙ, હ, ચ, મા:

૨. તાઇમ્યાંથી=તાલુસ્થાનીઃ—ચ, છ, જ, ઝ, ઙ, ન, થ,

ષ, ધ, ઠ.

३. મૂર્દસ્થાની સુયં સ્થાનોઃ—દ, દુ, દુ, દુ, દુ, દુ, ૨, ૪.
૪. ઉદ્દેશ્યાંથી=હંતસ્થાનોઃ—ત, થ, દ, ધ, ન, લ, સ.
૫. ચયેમ્યાંથી=ઓષ્ટસ્થાનાઃ—પ, દુ, અ, બ, મ, ઉ, ઊ.
૬. ગલેને તારણે ડેકાણેથી=કંઠ તાળીયસ્થાનીઃ—એ, એ.
૭. ગલો અને ચયેમ્યાંથી=કંઠ ઓષ્ટસ્થાનીઃ—ઓ, ઓ.
૮. ઉધ અને ચયેમ્યાંથી=હંતૌષ્ટસ્થાનીઃ—ર.

સાધધ=શાહદ વિચાર.

૨૫ સમધજી ભાગઃ—શ્રી કંઠી એવાંમેં સમધજી પંજ ભાગ હૈ સગેન્તા=શ્રી કંઠી ભાગમાં શામ્બના પાંચ વર્ગ થછ શકે છે.

૧ નાં=નામ, ૨ નાં અખલે=સર્વનામ, ૩ વસેષશુ=વિરોપણ, ૪ કિયાપથ=કિયાપદ, ૫ અન્યય=અવન્યય.

૧ નામ વિષે.

૨૬ નાં=નામઃ—ઘરે પ્રાણી, ગરું (પદ્ધારથ), વનસ્પતિ, ગોઠ વગેરે=નામઃ—એટલે પ્રાણી, પદ્ધાર્થ, વનસ્પતિ, ગામ વગેરે.

૨૭ પ્રાણીનાં નામઃ—માડુ=નાણુસ, બાવડી=ગાયડી, ગો=ગાય, મે=મેંસ ઉદ્દુ=ઉદ્દુ, દ્રો=પણદ વગેરે.

૨૮ પદ્ધાર્થનાં નામઃ—ઓર=દૂધ, પિર=અંદુ, સકર=શાકર, અય=અસ, માખણ=માખણ, તે=દીં, મિદ્રો=મીદું ડીયો=દીવો, કોસાડી=ઉનામજો, સુધ=મોય વગેરે.

૨૯ રંગનાં નામઃ—રતો=રતો, પીરો=પીરો, કારો=કારો, ધોરે=ધોરો, (અથવા અછો) નીલો=નીલો, કાશરચિતો=કાશરચિતરં, આસમાની=આસમાની વગેરે.

૩૦ વનસ્પતિનાં નામઃ—પિપુ=પિપુલ, નિમ=લીખડો,

આકુ=આકડો, એર=મેરડી. આમરી=અંગલી, કંઠો=ખીજડો, આમો=આખો વગેરે.

૩૧ કુદરતી ચીભેનાં નામઃ—મીં=વરસાદ, ટાઢો=અમિ, વા=પવન, સિજજી=સુરજ, ચંધર=ચંદ્ર, વિજજી=વીજજી, સો=ટાદ, વડર=વાદળાં, આકાસ=આકાસ વગેરે.

૩૨ થાન્યનાં નામઃ—(ધાંધ) ગેડ યાને ગંવ=બડિં, બાજર=માજરો, સુંડ=મગ, ઉડધ=અડદ, કોઅડ=મઠ, નાંગડી=નાંગલી, જુવાર=ઝર વગેરે.

૩૩ રૂગ-મેવાનાં નામઃ—મધામ=મદામ, પ્રાઘ=શક્ષ, એર=મેર, ક્રાણચિમડ=પોપૈયું, લીંસું=લીંયું, આંદર=અમદળ વગેરે.

૩૪ કંદમુગનાં નામઃ—ગજજર=ગાજર, (પિતાઈ) લાવરી, ગજજર=રતાળુ ગાજર, સુરી=મુળા, ભટાટા=ખેટા વગેરે.

૩૫ બીજાં શાકનાં નામઃ—બીસેડી=તુરિયાં, રીંગચૂં=રીંયાં, ભીંડા=મીંડા, ચિમડ=ચીભડાં, કારોંગો=તરસુય વગેરે,

૩૬ મરસાલા-હવેજના નામઃ—મિરચ્યું=મરચાં, ચાંગું=ખાંગું, હૈધર=ફાદર, લુરો=લુરું, વધાણી=હીંગ વગેરે.

૩૭ લુગડાંનાં નામઃ—કિદિયો=અગરચ્યું, આમો=પહેરાચ્યું, સુથાં=(ચેંખી) ધજાર, પાગ=ચાંડા, પુતારા અથવા ગંધી=ઓછું, કષ્પડો=કાંપું વગેરે.

૩૮ શર્વરના અવયવોનાં નામઃ—અથો=માથું, કન્ચ=કાન, અખ્યું=આખો, (ઓક વચ્ચનમાં અખ્ય), નક્ક=નાક, મો=મોહાંકુ, ચાંદ=છોઠ, દંધ=દાત વગેરે.

૩૬ કુદુંખીયોનાં નામઃ—મા=મા, પે=આપ, અથવા અધા.,
બાવા, ભા=ભાઈ, ભેણુ=એન, બાયડી=ખી, (ખહુ વચનમાં બાયડ્યુ)
ધરની ખીને વહુ, નો=છોકરાની ખી. સસ=સાસુ, ગભર=બાળક, કાકા=
કાકા, મામા=મામા વગેરે.

૪૦ રસોધિનાં નામઃ—માની=રોટદો કે રોટલી, જિચડી,
ખીચડી, લંડુ=લાઙુ, લપૈ=લાપસી, દાસ=દાળ, રખ=રાખ વગેરે.

૪૧ મિઠાધિનાં નામઃ—જલેદી=જલેદ્યો, મેનથાર=મેનથાળ,
સાઠા=સાઠા વગેરે.

૪૨ બાર માસનાં નામઃ—આસાડ=અસાડ, આણ=આવણ,
અદ્રો=બાદરવો, અસુ=અસુ, કંતી=કારતક, નારી=માગસર, પો=પોસ,
મા=મહા, ઇગણુ=ઝાંણ, ચેતર=ચૈત્ર, વૈસાખ=વૈશાખ, નેર=નેર.

૪૩ સાત વારનાં નામઃ—આતવાર=વિવાર, સોમવાર=સોમવાર,
મંગલવાર=મોમવાર, યુધવાર=યુધવાર, લેસપતવાર=ગુરુવાર, સુક્રવાર=સુક્રવાર, છનીવાર=(છષ્ઠેચરવાર) શનિવાર.

૪૪ બાર માસમાં આવતા તેહેવારોનાં નામઃ—વિઝયાઉસમ=
વિજયાદશમ, ધંશુતેરસ=ધનતેરસ, કારીચોડસ=કાળોચૈદશ, ડીઆરી=
દીવાળી, હોરી=હૂતાસની=હોળી, રામનામી=રામનવમી, ડીનાસો=દીવાસા,
ગોકુલાઠમ=ગોકુળઅષ્ટમી વગેરે.

૪૫ ત્રાંબા પીતળના વાસણોનાં નામઃ—હાઢો=હાડો, કરસો=
કળસો, કરસયો=કળસયો, ટઘુર્દ=કરસલી=કળસલી, થારી=થળી વગેરે.

૪૬ માટીના વાસણોનાં નામઃ—મટ=માટલું, માટી=માટલી, મે=
રિયો=રડો, કુંની=હાંલું, માને=તાવડી, દાંખુ=દાંખું વગેરે.

૨ સર્વનામ વિષે.

૪૭ સર્વનામઃ—જુકો સખદ નાંને બખલે અચેતો, તેં કે સ-
ર્વનાં ચોન્તા જુંકઃ—ને શણ્ઠ નામને ટેકાણે આવે છે, તેને સર્વનામ
કહે છે. નેમણઃ—આંદુ આવેનારો કુવોસ-ફું આવવા વાળા હતો.
ફું અથવા પિંઠ આવે-ફું પોતે આવ્યો. આંદુ=મુકે ક્યાં=તમે મને
કણ્ણું. પોય પાકે સોંન થાંધી=પણી આપણુને સગવડતા થરો. પુ
વિષે=તે અથે. ઉ ઉસ્યા=તેઓ ગયા. કેર વેણી ?=કોણું જરો ? જુકો
આચિંધી સેવેધી=હરકોઈ આવરો તે જરો. પિંઠ (અચિંધી) અ-
ચિંધા ?=પોતે આવરો વગેરે.

૩ વિશેષણ વિષે.

૪૮ વિશેષણઃ—એંએં સખદને ગુણુ, સંઘ્યા, સવાડ, તેખાવ
વગેરે ડેખાડે તો, તેં કે વિશેષણ ચોન્તા=જુંક;—ખીલ શણ્ઠોના
ગુણુ, સંઘ્યા, સ્વાદ, દેખાવ વગેરે ડેખાડે છે, તેને વિશેષણ કહે છે.
નેમણ;—ડાચો=ડાચો, ચર્યો=ગાડો, લન્ઝવેણું=એશરમ, ચુંઝો=ચુંનેં
જુછડો=ખરાખ, ઢી, ઢીલીં, રજુ, રેણલો=આચાર વગરનો અંદો,
નમાદો, ઢીલો, લખો, લખાડ=અપોચ્યો, સંચો=સાચો વગેરે.

૪૯ રૂપ અતાવેછે તેઃ—નેમ કઃ—મંધરો=હીંગણો, પ્રિગો=ખાંખો,
વડો=મોરો, મુખ્યો=પોહેળો, ગોર=ગોળ, ભસથર, ઢીક=અરાખર વગેરે.

૫૦ રંગ અતાવે છે તેઃ—નેમ કઃ—સ્તો=લાલ, ધોરો=દોળા,
પૂરો=પીળા. મહડો=માહડો, અછમહડો=નિકેલસાંઘો=કેસરીઘો વગેરે.

૫૧ રવાદ અતાવે છે તેઃ—નેમ કે, મડો=મિડો, તીખો=ખારો=
તીખું, મોરો=મોળો, ખટો=ખાડું વગેરે.

પર વાસ ખતાવે છે તેઃ—જેમ કેઃ—હટ=હુંધ, સુગંધ, વગેરે.

પડ સંઘયા ખતાવનાર તે—જેમ કેઃ—હકડો, અ, ત્રે, ચાર, પંજ, છ, સત, અણુ, નો, ડો=અણ, એ, ત્રણ વગેરે.

૫૪ અનુહુમ ખતાવનાર ને મકેઃ—પેલો, હજો, ગ્રો, ચોયો, પંજડ, છણ, સતોં, અણીં, નોડં, ડાઢ, વગેરે.

૪ કિયાપહ વિષે

૫૫ કિયાપહ ને મકેઃ—ખલેતો=હસે છે, કુડેતો=કુદે છે, હાદેતો=યાદે છે, વિંઝ=ના, હલા ?=યાલું ? અચિધીતા=આચિશ, નચેતો=નાચે છે, ભજેતો=નાસે છે. કંતેતી (નારિજર્તિ)=કંતે છે, સાબેતો=સીવે છે. (નારિજનતીમાં સાબેતી) વગેરે.

૫ કૃદંત વિષે.

૫૬ કૃદંતને જાત હોય છે. ને મકેઃ—વર્તમાન કૃદંતઃ=લખંધો, લખતો, લખંધો=લખતી, લખંધા=લખતા વગેરે.

વિધિ વર્તમાન કૃદંત ને મકે, લખણું=લખવું, લખવું=લખાણું, લખાયો=લખાવાયો. વગેરે.

૫૮ લખિય કૃદંત—ને મકે લખેનો=લખવાનો. વગેરે.

ભુત કૃદંત—ને મકે—લખયો=લખ્યો, લખેલો=લખેલો, લખેલ=લખેલ, લખ્યો=લખ્યી વગેરે.

૬ અંધ્યય વિષે.

૬૦ અંધ્યય ને સખધ ને રૂપમેં છી ફેરફાર થીએ નતો. શુંતે તેકેં જાતિ, વિભક્તિ કે વચન લગે નતો, સે સખધ અંધ્યય.

આય, અને કિરાતેંક સખેં કે ઇપમેં ફેરફાર થાઓતો; તપણું તેંકે અવયવમેં ક્ષેપેલાં ચીંન. જિંકાંને શબ્દના રૂપમાં કાઈ ફેરફાર થતો નથી. એટલે તેને જાતિ, વિલક્ષિત કે વચન લાગતું નથી, તે શબ્દ અવયવ છે. અને કટલાક શબ્દોના રૂપમાં ફેરફાર થાય છે. તો પણ તેમને અવયવમાં ગણેલા છે. જેમકે,—હરેં, હરેં, હરેં, હરેં, હરેં=ધામો, ધામો, ધામી, ધીમું, ધીમાં વગેરે.

૬૨ અવયવના વડા ચાર બેડ થાંનતા=અઃયયના મોઢા ચાર બોધ થાય છે;—

૧ ઉભ્યાન્વયી અવયવ. ૨ કેવળપ્રયોગીઅવયવ. ૩ શાખદ્યોગીઅવયવ. ૪ કિયા વિસેપણ અવયવ.

; ૨ ઉભ્યાન્વયી અવયવઃ—અ સખં ક અવાંએકકે જોડે તો. જિંકાં;—એ શબ્દ કે એ વાક્યને જોડે છે. જેમકે;—મું છલાજ કિયો-પણું, છીં ફાયદો થયોન=મેં યત્ન કર્યો પણ કાંઈ ફાયદો થયો નહીં. પંજને પંજ ડો થિન=પાંચને પાંચ દશ થાય. નારાયણું અને રામજી આયા એન=નારાયણું અને રામજી આયા છે.

૬૩ ઉભ્યાન્વયી અવયવના દાખલાઃ—ત=તથા, અથવા, વા, અને, ને. કીંકાં, જે. ત=તો. કીંકાં=કેમકે. જ=જો. લાય=માર, વાસ્તે. ધત્રે=એટલે. કીંજ=કેમજે. તપણું=તોપણું, તથાપિ. નકાં, નકર, પણું, રખે, રખેને. કાંકાં=કદાયું. કેનીંકાં=કદાચિત. વરી=વળી વગેરે.

૬૪ કેવળપ્રયોગી અવયવઃ—જડે મનઅયાંથી હિરખ, સોઙ, નવાઈ, ઝાંખ, પિટકાર, અને અજભલ સખં હેક્કેખમણુટ બોલા જેન્તા, તડેંબંની સખેક કેવળપ્રયોગી અવયવ ચોન્તા. જિંકાં;—

વા ! = નાથ ! અરે ! ઓય ! ઓહો ! અરેરે ! = અડેડે ! આડાડા અરે = અડે !
 ઓય રે ! રે ! હાય ! હાય હાય ! ઓ ! છુ ! છી ! વોય ! વોયડે =
 વોયરે ! ડા ! = ડાં ! આઠ=ચુપ ! ખિસ=ખસ ! ભલા ! વાતા=વાહવાહ !
 સચેં=ખરે ! સચાસચ ! = ખરેખરા પોછસ ! ભલેં=ભલે ! છાભાસ ! =
 સાખાશ ! ધનધન ! ધન્ય ધન્ય ! હીક ! = નાર ! પર્ણ ! = દૂર ! ભસ !
 ખસ ! હૈયો ! - હાંડું ! હિતે ! અથવા હિતા=અહિંયા ! ભસભસ ! = ખસ
 ખસ ! વગેરે (આમાં ધખૂ શખ્ટો ગુજરાતી ભાષાને મળતા હોવાથી
 કલા લખ્યા નથી.

૬૫ શાખદ્યોગી અવ્યય :— જુડો અવ્યય સખદેક નેડેલા
 કુવેન્તા ; અને સે ક્રિયાપદ ભેડો સાથ રહેતો, તે કે સખદેન્યોગી
 અવ્યય. ચોન્તા=જે અવ્યય શખ્ટને નેડાનેલા હોય છે, અને તે
 ક્રિયાપદ સાથે સંઅધ રાખે છે, તેને શાખદ્યોગો અવ્યય કહે છે.
 શાખદ્યોગી— જે શખ્ટને લાગેલો હોય, તે શખ્ટ અને શાખદ્યોગીની
 વચ્ચે છુટી વિભક્તિનો પ્રત્યય અથવા ને પ્રત્યય લાગેલા હોય છે.
 અથવા તે પ્રત્યયનો લોપ હોય છે નેમકે ; - કિંક ; - ધ પિંડે લા ભેરો
 આયો=તે પોતાના ભાઈની સાથે આગ્યો. પાટલે વડ બેખ્ય પે આય
 = પાટલા આગળ કલમ પડેલી છે. કિંદે લાય બેખ્ય ડ્યો=લખવાને
 માટે કલમ આપો.

૬૬ શાખદ્યોગો અવ્યયના હાયલાં :— અગિયા=અગાઉ,
 ગિંબ=અંદર, સોંસરો=આરપાર, વટોવર્ટ=આસપાસ, વરે=પાસે, ભધે=
 ઉપરાંત, વરે=ને, હેઠ=નીચે, પુઠિયા=પુઠે, પોય=પછી, જં=પેઠે, વળર=
 વિના, બાર=અહાર, વચ્ચે=વચ્ચે, ભધેન્નતી, વચ્ચોવચ્ચ=મણે, સામું=
 સનમુખ, સામું=સામા, ભેરો=સાથે, વળર=શિવાય, સીઝેં=સુદ્ધાં, હેઠ=
 હેઠે, હેઠળ, હન્મા=કરતાં, ધન્તું=વડે, સીઝે=સહિત વગેરે.

૬૭ કિયાવિશેષણુ અવયવઃ—જુદો અંદ્યય વખત, ટેકાણુ, રીત ના વતાય અથવા જુદો સખ કિયાપદનો ગુણ વતાયતો, ઉન સખને કિયાવિશેષણુ અવયવ ચોનતાને અવય વખત, ટેકાણુ, રીત, નકાર અતાવે અથવા ને ફરદ કિયાપદનો ગુણ અતાવે છે, તે શરૂઆતે કિયા વિશેષણુ અવયવ ફલેશે.

૬૮ વખત અતાવનારા કિયાવિશેષણુ અવયવના દાખલાઃ—
 હેર=હમણા, હેવર=અયારે, કરે=કયારે, નડે=નયારે, તરે=ટયારે, હે-
 વર=તતાણ, પલમે=પલકમા, રોજ=હમેશાં, અજ=આજ, કાણ=કાણે,
 કુલનાથ=ઓથુ, પર્સ=પોહેર, નયોવરૈ=પરાર, હેવર=હાલ, કરે=કદિ,
 વર્ધિ=વર્ધ તી, અંગા=હળ, જન્મી=તરંત, પેલા=પથમ, આખર=અંતે,
 આખરે, તેઠેમે=તેવામા, પોય=એછી, છેરે=અંતરે, ડાનકી=હમેશા, રોજ,
 જાયુદી, નિલ, ડિંયાખુ=રોજ રોજ, વારંવાર, ફેરફેર=ધરીધરી, હૈથા
 હૈથા=જન્મી જન્મી વગેરે.

૬૯ ટેકાણુ અતાવનારા અવયવના દાખલાઃ—તિત=તાં,
 જિત=જાંયાં, કિત=કયાં, નટ=પાસે, એડો=નજીક, લગોલગ=લગલગ,
 છેરે=રૂર, આથે, વેખણે, પુણિયા=પાછળા, દૂઠે, પછવાડે, ભયે=ઉંચે, ઉંચો,
 ઉંચાં હેર=હેળણ, વરચુ=નુંધુ, મિંજ=માંહે, પેલો-પેહેલો, છેલો=છેલો
 વગેરે.

૭૦ રીત અતાવનારા અવયવના દાખલાઃ—ઝી=આમ, તી=દેમ,
 અં=જેમ, છી=કેમ, હરે=હળને વગેરે.

૭૧ નકાર અતાવનારા અવયવના દાખલાઃ—મના, નાંય=નથી
 વગેરે.

૭૨ બીજા અંગ્રેઝના દ્વારાઃ—જરા=શોંક, લિખખણે, લિખ-
શુંક, આસપ, સાવયોડા=ફરાર, થાડો=થોંક ધણું, બડું=જિલો=ભા-
ણુંક, ભરામર=ફરામર, ભસો=મહું, ભરો=ભડું, ઓછો=ચોંકું, તણો=ના-
ણુંકું, બેસક=ફેલ્કા. જલોકરેને=ધણુંકુંરીને, ત=તો, હે=એ, ઢીક=ઢીક,
સ્વાનો=રવાને, પખરો=ફાટ, પેધા, કિર્પન, કરેને, ધમધમ=ધમેધમ
વરીરે.

નાતિવિષે.

૭૩ નાતિઃ—શ્રી કર્ણાંભી ભાષા મેં નાતિ=અજ ઐંન. ૧ નર
અને ૨ ભાષા (નારિ) શ્રી કર્ણાંભી ભાષામાં નાતિને છે. નરનાતિ
અને ૨ નારિનાતિ.

૭૪ નરનાતિઃ—ઈન નાતલ સંખ નરજીણં બોધા જેન્તાં
અને તે ને છેડે તે ધણુંમારો એં અચેતો. જેકે કેડા થગેતો, જે
નરનાતિ આય. જિંક=એ નાતિના શણ્ઠો નરની પેડે બોધાય છે.
અછે તેને છેડે ધણું કરીને એં આવે છે. જેને કેવો લાગે છે, તે
નરનાતિ છે. જેમક;—કડો=કદો, ધેરો=ધેરો, ઢોરો=અગા, સીં=સિંક,
છોકરો=છોકરો, ગડોડો=ગધોડો, ચિત્રો=દીપળો વગેરે.

૭૫ નારિ નાતિઃ—શુદ્ધા સંખ ભાષા (નારિ) જેણં બોધા
જેન્તા, અને જેં ને છેડે કેડી=(ધ) લગેતી સે ભાષા નાતિ આય-
શુંક;—જે શણ્ઠો લીતી પેડે બોધાય છે, અને જેને છેડે કેવી=(ધ)
લાગે છે, તે નારિનાતિ છે. જેમક;—ચોપડી=ચોપડી, ધેડી=ધેડી,
ગ્રા=ગાય, તાપી=તાપી, ગોમતી=ગોમતી, તરાર=તરાર વગેરે.

૭૬ નાન્યતર જાતિ વિષે:—શ્રી કૃષ્ણી ભાષામેં પ્ર જાતિ નાંથું પણ ધન જાતિના સખાન નરભાતિ જેજું બોલાનેન્તા. છંકા;—શ્રી કૃષ્ણી ભાષામાં એ જાતિ નથી. પણ એ જાતિના શાખદો નરભાતિના જેમ બોલાય છે. જેમકા;—ગડો=ગાડું, મેતી=મોતી, છોક્કા=છોકરો વગેરે..

૭૭ નાન્યતર જાતિના શાખદો નારિ જાતિમાં આવે છે. તે વિષે:—વરી, કોય કોય નાન્યતર જાતિના સખા ભાખા જાતિમેં પણ અચેન્તા. છંકા;—અજીર, સોપારી અને જનોધ વગેરે=વળી, કોધ કોઈ નાન્યતર જાતિના શાખદો નારિજાતિમાં પણ આવે છે. જેમકા;—અજીર, સોપારી અને જનોધ, વગેરે.

વચન વિષે:—

૭૮ વચન:—શ્રી કૃષ્ણીમેં વચન બં અને. ૧ હિક્કો વચન અને બૌવચન=શ્રી કૃષ્ણીમાં વચન એ છે. ૧ એક વચન અને બહુવચન.

૭૯ એક વચન બહુ વચન વિષે:—જેં સખભમેં હિક્કો જેડો ફુવે, સે હિક્કો વચન અને હિક્કો કન્ના વધુ ફુવે પ્ર બૌવચન ચો-વા જેતો=જે શાખદમાં એકપણું હોય તે એકવચન અને એક ફરતાં વધારેપણું હોય તે બહુવચન કહેવાય છે.

૮૦ જેં સખભને છેડે તે અકાર ફુવે તો; તેંઝે બૌવચન ડેઝું ફુવેત; સખભમેં છીંપણું ફેરફાર થીએ નતો. છંકા;—ગોઆર, બાજર, ધર, જઘર, ફરાર, વગેરે=જે શાખને છેડે અકાર હોય છે, તેનું બહુવચન ફરતું હોય તો, શાખદમાં કાંઈપણું ફેરફાર થતો નથી, જેમકા;—અર્થઃ—ગોઆર, બાજરો, ધર, ધંદી, ફરાળ વગેરે.

૮૧ નેં સખને છેડેતે ઈકાર હુવેત, તંને બૌવચન કેળ્ણું હુવેત, ઉં અથવા યું લગેતો. જુંક,—ઠકરી=ડકરીઓ. ચૈરે=ચરેયું, બાયડી=માયડીયું. વગેરે=ને શખદને અંતે ઈકાર હોય છે, તેનું આત્મચન ઈરું હોય તો ઉં અથવા યું લાગે છે. નેમકે;—દીકરી, ગાડી, ઘૈરી વગેરે ગુજરાતીમાં અર્થ થાય છે.

૮૨ નેં સખને છેડે તે એ લગેતો. તંને બૌવચન કેળ્ણું હુવેત, ઈ તથા ઉં થાએતો. જુંક;—મે=મેંસ, મેમ્ફ્રિં=મેંસેં. વગેરે=ને શખદને અંતે એ લાગે છે. તેનું બહુવચન કરતું હોય તો ઈ તથા ઉં થાગ છે. નેમકે;—ઉપર પ્રમાણેજ થાય છે.

૮૩ નેં સખને છેડે તે એ હુવેત, તંને બૌવચન એંને નંતર કઢી વિનેથી થાએતો. જુંક;—ગડો=ગડા, ડોડો=ડડા. સરીએ=સરીઆ. વગેરે=ને શખદને છેડે એં હોય છે, તેનું બહુવચન એનો જાત કાઢી નાખવાથી થાય છે. નેમ કે;—અર્થ;—ગાડું, ડોડો, સાણીએં વગેરે.

૮૪ નેં સખને છેડે તે એં હુવેત, તંને બૌવચનમેં ઈંઉં લગાએથી થાએતો. જુંક;—ગો=ગોઈડું, પોં=પોઈડું. વગેરે=ને શખદને છેડે એં હોય છે. તેનાં બહુવચનમાં ઈંઉં લગાડવાથી થાય છે. નેમકે;—અર્થ;—ગાય, બફરી, વગેરે થાય છે.

વિભક્તિ વિષે.

૮૫ વિભક્તિઃ—દૂરેછ સખ હિછેં બેણ જુકો, સંભંધ રખેતો. અને સે સંભંધ નેનું ગાલ્યાયતો. તંકે વિભક્તિ જ પ્રત્યય ચોન્તા=વિભક્તિ દૂરેછ શખદ એક બીજાની સાથે ને સંભંધ રખે છે.

અને તે સંબંધ જેથી ગણ્યા છે, તેને વિલક્ષિતના પ્રત્યામ કહે છે.

૮૬ જે સખ્યાને જમણી ભાજુ ને, એ, મે, વગેરે અ-
ખર અચેન્તા, તેને પ્રત્યય ચોન્તા=ને શખ્દોની જમણી ભાજુ ને,
એ, મે વગેરે અક્ષરો આવે છે, તેને પ્રત્યય કહે છે.

૮૭ એડી રીતસેં કંઈ ભાષામેં પણ સત્ત વિભાગીયું અને
તે કે જુડો પ્રત્યય લગેન્તા, સે નીચે લખ્યા એન=એ રીતે કંઈ
ભાષામાં પણ સાત વિલક્ષિતએં અને તેને જે પ્રત્યય લાગે છે, તે
નીચે લખ્યા છે:—

૧ પહેલિનો પ્રત્યય નથી.

૨ બીજિનો પ્રત્યય કે.

૩ ત્રીજિનો પ્રત્યય એ, (પણ કોઈ વખત પ્રથમ રૂપે રહે છે.)

૪ ચોથાનો પ્રત્યય લાય.

૫ પાંચમીનો પ્રત્ય રું, વખતે થી પણ લાગે છે.

૬ છુટીનો પ્રત્યય ને, લુ, ન, અને લાં, થાય છે.

૭ સાતમીનો પ્રત્યય મેં થાય છે.

૮૮ શ્રી ગુજરાતી ભાષામાં:—પહેલી અને બીજિને પ્રત્યય નથી.
ત્રીજિનો એ, વડે, ચોથાનો ને, પાંચમીનો થો, થકો, થકોા, થકું,
છુટીનો નો, ની, રું, ના, સાતમીનો પ્રત્યય માં, એ થાય છે.

૮૯ શ્રી કંઈ ભાષામાં:—૧ આંડિ. ૨ રું. ૩ તો. ૪ ઉ.
૫ આંઈ, ૬ પાણુ-(પિંદ) અને ૭ કેર વગેરે એન=તેમજ શ્રી
ગુજરાતી ભાષામાં:—૧ રું, ૨ રું, ૩ તો, ૪ આપણુ ૫ આપ
૬ પોતે અને ૭ કોણુ, એ સાત લખ્દો સર્વનામમાં ગણ્યા છે.

૬૦ પેહેલો પુરુષ સર્વનામ આંડિં=કું નાં શ્વ.

એકુલયન.

૧ આંડિં=કું.

૨ કુંકે=મને.

૩ કું=મેં.

૪ કુંલાય, કુંકે=મારે માટે સારે.

૫ કુંતુ-(વક્તા)=મારાથી થકી, ૫ અસાંતુ=અમારાથી, થકી, સુજથી, હૃથી.

૬ જી, જી, જાં=મારો, રી, રી, ૬ અસાંજો, જી, જી, જાં=અમારો, રી, રી, રી, રી.

૭ જું મેં=મારામાં.

૭૧ ખીજે રૂપે બહુવચન-આપણુનાં શ્વ.

૧ પહેલી-પાણુ=આપણે આપણુ.

૨ બીજી પાણુકે, પાણે=આપણુને.

૩ તૃજી-પાણુ, પાણે=આપણે.

૪ ચોથી-પાણુલાંબે=આપણે માટે, સારે.

૫ પાંચની-પાણુતુ=આપણુથી, થકી.

૬ છ્રી પાંજો, જી, જી, જાં=આપણો, ધૂં, ષૂં, ચા, ચૂં.

૭ સાતમી-પાંચે (વક્તા)=આપણુમાં.

બહુવચન.

૧ અસીં=અમે.

૨ અસાંકે=અમને.

૩ અસીં=અમે.

૪ અસાંલાયે, અસાંકે=અમારે સારે.

૫ અસાંતુ=અમારાથી, અસાંજુ=અમારાથી.

૬ અસાંજો, જી, જી, જાં=અમારો, રી, રી, રી, રી.

૭ અસાંમે=અમારામાં, અસમાં.

કુર બીજે પુર્ણ તું અથવા તો ના ૩૫.

એકુલયન.

- ૧ ટુ=તુ.
- ૨ તોકે=તને.
- ૩ ઓ=તે.
- ૪ તોલાય=તારે માટે, સાહ.
- ૫ તોઠું=તારાથી, ઠુથી, ઠુભથી.
- ૬ તોને, થકી, ઊ, ઊ, ઊ=તારો, ઊ, ઊ, ઊ=તારો, રી, ઈ, રા, રા.
- ૭ તોમેં=તારામાં.

૪૩ ત્રીજે પુર્ણ તે=ઉ ના ૩૫.

એકુલયન.

- ૧ ઓ=તે.
- ૨ ઉનકે=તને.
- ૩ ઉન=તેણું.
- ૪ ઉનલાય=તેને માટે, સાહ.
- ૫ ઉનતું=તેથી, થકી.
- ૬ ઉનનેઊ, ઊ, ઊ, ઊ=તેનો, નો. ઊંનો, ઊ, ઊ, ઊ=તેઓ, તેઓનો, નો, ઠું, નાં.
- ૭ ઉનમેં=તેમાં.

બહુલયન.

- ૧ આંદું=તમે.
- ૨ આડે=તમને.
- ૩ ઉની=તેઓ.
- ૪ આંલાએ=તમારા માટે, સાહ.
- ૫ આઠું=તમારાથી, તમથી, વકી.
- ૬ આંને, ઊ, ઊ, ઊ, ઊ=તારો, ઊ, ઊ, ઊ=તારો, રી, ઈ, રા, રાં.
- ૭ આંમેં=તમારામાં, તમમાં.

૭૪ પિંદ=પોતેનાં ૩૫ એકવચન તથા બહુવચનમાં-તરે તથા
નારી જાતિમાં નીચે પ્રમાણે થાય છે.

- ૧ પહેલી—પિંદ=પોતે.
 - ૨ ઘીળુ—પિંટકે=પોતાને.
 - ૩ વીળુ—પિંઠૈ, પિનૈ=પોતે.
 - ૪ ચોથી—પિંદાય=પોતાને માટે સાહ.
 - ૫ પાંચમી—પિંદનું, પિંદથી=(વકાં)=પોતાથી, થડી.
 - ૬ છૂટી—પિંદલે, લ, લ, લ=પોતાનો, ની, તુ, નુ.
 - ૭ સાતમી—પિંદમેં=પોતામાં.
- ૭૫ કેર=ડાણુનાં ૩૫ નીચે પ્રમાણે થાય છે.

- ૧ પડેલી—કેર=કોણુ.
- ૨ ઘીળુ—કેં કેં=ડાને, ડને.
- ૩ વીળુ—કેં=કોણુ, કેણુ.
- ૪ ચોથી—કેંલાય=ડાને માટે, સાર. કેને માટે સાહ.
- ૫ પાંચમી—કેંનુ, કિનિલાય=ડાનાથી, થડી, કેનાથી, થડી.
- ૬ છૂટી—કેંલે, લ, લ, લ=ડાનો, ડનો, ની, તુ, નુ.
- ૭ સાતમી—કેંમેં, કિનમેં=ડાનામાં, કેનામાં.

શિવાય શ્રી કરુણામાં=હું=આ, હું, એ ઉ=દુલાણું, કિયો=ક્ષો,
કૃષો=રો, શી, શું બોલાય છે.

૬૬ નામનાં ૩૫—નરલતિ જેને છેડે એંધા હોય છે. જેમકે;—
નીંગરો=અદ્ધે છોકરોનાં ૩૫ નીચે પ્રમાણે થાય છે.

એકવચન.

- ૧ નીંગરો=છોકરો.
- ૨ નીંગરે કે.
- ૩ નીંગરે.
- ૪ નીંગરેલાય.
- ૫ નીંગરેનું, થી.
- ૬ નીંગરેઝે, ઝ, ઝ, ઝાં.
- ૭ નીંગરેમેં.

૬૭ નારીલતિ જેને છેડે ધ હોય છે, તેનાં ૩૫. જેમકે;—ગાડી.

એકવચન.

- ૧ ગાડી.
- ૨ ગાડીકે.
- ૩ ગાડીઓ.
- ૪ ગાડી લાય.
- ૫ ગાડીનું, ગાડીથી.
- ૬ ગાડીઝે, ઝ, ઝે, ઝાં.
- ૭ ગાડીમેં.

૬૮ નરલતિ જેને છેડે ઉં હોય છે. જેમકે;—લંડુ=ખાડુ.

એકવચન.

- ૧ લંડુ.
- ૨ લંડુમેં.

બહુવચન.

- ૧ નીંગરો=છોકરાં.
- ૨ નીંગરેકે.
- ૩ નીંગરેં.
- ૪ નીંગરેલાયાં.
- ૫ નીંગરેનું, થીએં.
- ૬ નીંગરેઝે, ઝ, ઝ, ઝાંએં.
- ૭ નીંગરેમેંએં.

બહુવચન.

- ૧ ગાડીઓં.
- ૨ ગાડીઓકે.
- ૩ ગાડીઓંએ.
- ૪ ગાડીઓં લાય.
- ૫ ગાડીઓંનું, ગાડીઓંથી.
- ૬ ગાડીઓંઝે, ઝ, ઝ, ઝાંએં.
- ૭ ગાડીઓંમેં.

બહુવચન.

- ૧ લંડુ.
- ૨ લંડુમેં.

૩ લડું.

૪ લડું થાય.

૫ લડુંતુ, લડુંથી.

૬ લડુંને, જુ, જ, જા,

૭ લડુંમે.

૮૮ વિભક્તિનાં પ્રત્યા લગાડેલાં ઉદાહરણ થાય.

સિત=સીતનાં રૂપ નીચે પ્રમાણે થાય છે;—

એકવચન.

૧ બિત.

૨ બિતકે.

૩ બિત.

૪ બિતલાય.

૫ બિતનું, થી.

૬ બિતને, જુ, જ, જા.

૭ બિતમે.

૧૦૦ પી ખાતુ ખળબેદ, સઠર્મક કિયાપદ અને વર્તમાન કાળન
રૂપ નીચે પ્રમાણે થાય છે;—

એકવચન.

૧ આંદ્રા પિયાતો=હુ પીંદ્રું.

૨ તુ પાંચોત્તુ પાંચે છે.

૩ ઉ પાંચોત્તો=તે પાંચે છે.

૩ લડુંઓ.

૪ લડુંઓ થાય.

૫ લડુંઓનું, લડુંઓથી.

૬ લડુંઓને, જુ, જ, જા,

૭ લડુંઓમે.

અધુંવચન.

૧ બિતું.

૨ બિતેંકે.

૩ બિતેં.

૪ બિતેલાય.

૫ બિતેનું, થી.

૬ બિતેને, જુ, જ, જા.

૭ બિતેમે.

અધુંવચન.

૧ અસી પીંઓતા=આગે પી-
એ છીએ.

૨ આંધ પાંચોત્તા=તમેપીઓછેટ.

૩ છ'પાંચોત્તા=તેઓ, પાંચેઠ.

૧૦૧ નારી જતિનાં ઇપ નીચે પ્રમાણે થાય છે:—

એકવચન.

બહુવચન.

- ૧ ખેડો પુરુષ—આંડ્યાંતિ.
- ૨ ખીને પુરુષ—તુ પાંચાંતિ.
- ૩ નીજેપુરુષ—ઉપાયેતી,

- અસીંધીંઓંદું.
- આંધ પીઓલું.
- ઉપીએન લું.

૧૦૨ અનિયમિત વર્તમાનકાળ નર તથા નારીજતિનાં ઇપ નીચે પ્રમાણે થાય છે:—

એકવચન.

બહુવચન.

- ૧ આંડ પીંબાં ?=હુ પીડ ? અસીં પીયો ? અમેં પીયે ?
- ૨ તુ પી=તુ પી. આંધ=પીઓ=તમે પીયો.
- ૩ ઉ પીએટે પીએ. ઉપીએન=તેઓ પીએ.

૧૦૩ વિધિ વર્તમાનકાળનાં ઇપ નીચે પ્રમાણે થાય છે.

એકવચન.

બહુવચન.

- ૧ નરજતિ-પીશ્ચો=પીવો.
- ૨ નારીજતિ—પીશ્ચી=પીવી.

૧૦૪ ભૂતકાળનાં ઇપ નીચે પ્રમાણે થાય છે:—

એકવચન.

બહુવચન.

- ૧ નરજતિ—પીધો=પીધો.
- ૨ નારીજતિ—પીધી=પીધાં.

૧૦૫ અનિર્યામિત ભૂતકાળનાં ઇપ નીચે પ્રમાણે થાય છે.

એકવચન.

- ૧ પહેલો પુરુષ—મું પીયોતે=હુ અસી પીયોતે=અમે પીતા
પીતો હતો.
- ૨ બીજો પુરુષ—તો પીધે તે=તુ આંધ' પીધાંતે=તમે પીતા
પીતો હતો.
- ૩ તૃજો પુરુષ—ઉન પીધા તે=તે ઉંનીં પીધાં તે=તેઓ પીતા
પીતો હતો.

બહુવચન.

૧૦૬ સંકેત ભૂતકાળનાં ઇપ નીચે પ્રમાણે થાય છે:—

એકવચન.

- ૧ પહેલે પુરુષ—મું પીત=હુ પીત. અસીં પીત=અમે પીત.
- ૨ બીજો પુરુષ—તો પીત=તુ પીત આંધપીત=તમેપીત.
- ૩ તૃજો પુરુષ—ઉનપીત=તે પીત. ઉંનીપીત=તેઓ પીત.

બહુવચન.

૧૦૭ ભવિષ્યકાળનાં ઇપ નીચે પ્રમાણે થાય છે:—

એકવચન.

- ૧ પહેલો પુરુષ—આઉં પીયોસે= અસી પીધાસી=અમે પીથું.
હુ પીસ.
- ૨ બાજો પુરુષ—તુ પીને ?= આંમ' પીધા ?=તમે પીશો ?
તુ પીશે ?
- ૩ તૃજો પુરુષ—ઉ પીધો ?= ઉ પીધા ?=તેઓ પીશે ?
ત પીશે ?

બહુવચન.

૧૦૮ ઉપરના કિયાપણનાં નારીનિતિનાં ૩૫ નીચે પ્રમાણે
થાય છે.

એકુવચન.

બહુવચન.

- ૧ પહેલો પૂર્ણ—આઉં પીંધીસ અસોં પીંધાસી=અમે પીંધું.
=હું પીશ.
- ૨ બીજોપૂર્ણ—તું પીઠીંએ ?=તું આંધાં પીંધું ?=તમે પીશો ?
પીશે ?
- ૩ ત્રીજો પૂર્ણ—ઉ પીંધી ?=તે ઈ પીંધું ?=તેમો પીશો ?
પીશે ?

૧૦૯ જ ધાતુ ભૂળબેદ સર્કરીકિયાપદ અને વર્તમાનકાળનાં
૩૫ નીચે પ્રમાણે થાય છે:—

એકુવચન.

બહુવચન.

- ૧ આઉં વિંનાંતો=હું જઉંધું.
અસોં વિંનાંતા=અમેજાંધુંએ
ધીએ
- ૨ તુ વિંગોંતો=તું જાય છે.
આંધિંવિંઓંતા=તમેજાંધોછે।
- ૩ ઉ વિંગોંતો=તેજાય છે.
ધિવિંનોંના=તેમો જાય છે.

૧૧૦ ઉપરના કાળતું નારીનિતિનું ૩૫ નીચે પ્રમાણે થાય છે.

એકુવચન.

બહુવચન.

- ૧ આઉં વિંનોંતી.
અસોં વિંનોંનું.
- ૨ તુ વિંગોંતી ?
આંધાં વિંગોંનું ?
- ૩ ઉવિંગોંતી ?
ધિવિંગોંનાંનું.

૧૧૧ અનિયભિત વર્તમાનકાળનાં રૂપ નીચે પ્રમાણે થાય છે:-

એકવચન.

૧ આઉં વિંબાં ? ડું લઉ ?

બહુવચન.

અસીં વિંબાં ? =અમે

જઈએ ?

૨ તુ વિંગો=તું જાય.

આઉં વિંગો=તમે જાઓ.

૩ ઉવિંગો=તે જાય.

જવિંગો=તેમાં જાય.

૧૧૨ વિધિ વર્તમાનકાળનાં રૂપ નીચે પ્રમાણે થાય છે.

એકવચન.

બહુવચન.

૧ નરણતિ-વિંબાણું.

વિંબાણાં.

૨ નારણતિ-વિંબાણું.

વિંબાણિયું.

૧૧૩ ભૂતકાળનાં રૂપ નીચે પ્રમાણે થાય છે:-

એકવચન.

બહુવચન.

૧ નરણતિ—બ્યો=ગયો.

બ્યા=ગમા.

૨ નારણતિ—વધ=ગધ.

વૈધું=ગઈયો.

૧૧૪ અનિયભિતભૂતકાળનાં રૂપ નીચે પ્રમાણે થાય છે:-

એકવચન.

બહુવચન.

૧ નરણતિ—વેંધો=ગતો.

વેંધા=ગતા.

૨ નારણતિ—વેંધી=ગતી.

વેંધું=ગતું.

૧૧૫ ભૂત વર્તમાનકાળનાં રૂપ નીચે પ્રમાણે થાય છે.

એકવચન.

બહુવચન.

૧ આઉં બ્યોઅયાં=ડું ગયો છું. અસીં બ્યાઅયોં=અમે ગમા છિયો.

(३१)

२ तु ज्योअमे=तु अयो छे. आध व्याअमे=तमे अया छेट.
३ जिव्योआय=ते अयो छे. हिंयाअमे=तेअयो अया छे.

११६ भविभक्ताणनां ३५ नीचे प्रभाष्ये थाय छे.

ऐक्यवचन.

भद्रुवचन.

१ आँड वेंधोस=हु जरूर.

असी वेंधासी=अमे जरूरुं.

२ तुवेने ? तु जरूर ?

आँड ? वेंधा ?=तमे जरौ। ?

३ उवेधो ?=ते जरौ ?

हुवेंधा ?=तेअयो जरौ.

११७ उपरना काणतु नारी जलितु ३५ नीचे प्रभाष्ये थाय छे:-

ऐक्यवचन.

भद्रुवचन.

१ आँड वेंधीस=हु जरूर.

असीं वेंधासी=अमे जरूरुं.

२ तुवेनींअे ?=तु जरूर ?

आँध ? वेंन्यु ?=तमे जरौ ?

३ उवधी ?=ते जरौ ?

हुवेंन्यु ?=तेअयो जरौ.

११८ विराम चिन्ह विषे=वेसामे आधे ज्यु नि सान्युं, धन्रि काप्त खण्ड

जातछ आलभोल करेमें, अथवा तखिषे वांचेमें पांचे मनजे
आव भराभर समलने, तेंलाय जूधे जूधे डेकाषे ते जुधी जुधी
रीतसें अटकेंता, तें के वेसामे चोन्दा. ऐस्युं निसान्युं डेह
खिषेमें आवयुं औन्ह वेसामे आवानी निसानिषे, ऐखे काप्त
खण्ड जातनी वातचीत करवामां अथवा तो लभवामां वांचवार्हा
आपथा मननो आव भराभर समलाय तेहला साइ जूहे जुहे
डेकाषे ने जुही जुही रीतथी अडकीये छिये, तरे विराम

ચિનહુ છે એ. અથી નિશાનિયો હેઠળ લખવામાં આવી છે.

- ૧ , અધ્યવિરામ=જરાવાર વેસામો.
- ૨ ; અર્ધવિરામ=ઈન્ધો પણ જરા ઝડીવાર વેસામો.
- ૩ . પૂર્ણવિરામ=(ટાપ)=મીંગી જજીવાર વેસામો.
- ૪ : પૃષ્ઠવિરામ અથવા વિસર્ગ=ખીં અખરેં ને વચ્ચે.
અથવા છેડે તે હ, જેડો ઉચાર યેજુ નિસાની.
- ૫ ? પ્રશ્નચિનહુ=સવાલજી નિસાની.
- ૬ ! ઉદ્ગાર ચિનહુ=અજાઓભીજી નિસાની, અથવા મનજો
ઉભરો કઢેજુ.
- ૭ “ ” અવતરણું ચિનહુ=એંએકંને લખાલુ ડેખાડે નણું
નિસાન્યું.
- ૮ () [] કેંસ ધનમેં પણ ડોય કોય સણ્ધકે વાચેન
(વાક્ય) લિખેજુ નિસાન્યું.
- ૯ - સંઘોગચિનહુ=ખીં સખેદેક જોડેજુ નિસાની. અને—
લંખી હુવેત, શુરૂ રેખા ચોન્તા.
- ૧૦ = ખરાખરની નિશાની=ખરાખજી નિશાની.
- ૧૧ , અદ્યાહારની નિશાની=હીનિસાની કાવિતા વગેરે ડેકાણું
કોધ અખર ગેભ (અદોપ) વતાઓજુ નિશાની આમ—
આ નિશાની કાવિતા વગેરે ડેકાણું કોધ અક્ષર ગેન
(અદોપ) બતાવવાની નિશાની છે.

આ કુછી આપાના વ્યાકરણ વિષે પ્રકરણ ર બીજુ' સમાપ્ત-

(33)

પ્રકરણ ઉ જું—શ્રીકૃષ્ણી કાહીયો વિષે.

૧૧૬ સવારમાં વહેલા છિઠવા વિષે.

ડાઝરે.

રાતને વેલો સુભિરે, નેકો ઉલ્લિયે વીર;
ખર ખુદી અને ધન વધે, સુખમેં રહે સરીર. ૧

૧૨૦ આ કૃષ્ણી કાઈ ૧ પેહેલી.

“ મિઠારે આંકે સચીજ ચાતોડે આંડ ” એ રાગમાં.
ચેલા ખરોડમેં હથી કરેને, આંદી રામકે રથ્યો વલાઉં,

મિઠા રે આંકે—એ ૨૫. ૧

માપેજ આંદ સેવાજ કળ; નકાં પોય પાધ્રાધા ખાડે,
ધનીંને ઉપકાર આય ચાંતે; આંદી કુલી મવેજ ભાઉં,

મિઠારે આંકે—૨

કું સેં પણ આંદ કળુંઓ મ કળ; આંદ કુંખ મ ઢીન જરાઉ,
કુંદુંખમેં પણ કલેસ મહળ; આંદ વેર મ કળ વલાઉં,
મિઠા રે આંકે—૩

પોય પાછો આઈ ઘ્યાલજ કળ; કુરો કેણું આય પાડું ?
ધુનિયાંમેં પણ ધીરતી ઈખળ; આંદ વેર મ કળ વલાઉં,
મિઠા રે આંકે—૪

નેડો વખત તેડો વિચારજ રખળ; ધાંબો ત ન છુધો ખાઉં,
નારણું હી સંચો સુધ્યાયો; આંદી ઘોરી મ કળ ગિલાઉં,
મિઠા રે આંકે—૫

(३४)

૧૨૧

કાંડો ૨ બીજો.

“આંઈ વિઠા અયો વિચારમેં; સે વૈનેતા વિંઝાયો,” એ રાગમાં.
સીજ ઉલ્લિને સાંજો થધ; તેસીં આંઈ કુરો કભાયો ?
આંઈ વિઠા અયો વિચારમેં:—એ ટેક ૧

આસા રખેતા અભ્યાસજી; આંઈ માસ્તર કે ન ભાંયો,
કુરો કેણું અય ? કીં ન વિચાર્યો; હીતે પાછ કર્યો પાંયો,
આંઈ વિઠા અયો વિચારમેં—૨

આં સાથ એંનસે સારા થૈ બ્યા; આંઈ પણુ કરણી કી કભાયો,
કૂડ કઠખા જર્દે કેઠે મંલથી; તર્દે અભ્યાસ થીધો પાંયો.
આંઈ વિઠા અયો વિચારમેં—૩

(ડિસો !) કેક અભ્યાસો અગિયા થૈ બ્યા; આંઈતાં રાંધમેંતા
વિઝાંયો,
ખીએ બાલેસ્ટર કેક થધ બ્યા; ઉંનીં જર્દે વખતકે વિચાર્યો,
આંઈ વિઠા અયો વિચારમેં—૪

કાયા ત્યાં સુધી કરણીજ કેણી; આંઈ અખ્યું કી ઉલાડ્યો,
નારાજુજ ચે નીમ રખીને; આંઈ આંજે અભ્યાસ કે હલાયો,
આંઈ વિઠા અયો વિચારમેં—૫

૧૨૨

કાંડો ૩ ત્રોજી.

“સવાર સાંજી અને સગો હીમેં; આંઈ કમ કર્યોજ લક્ષા” એ રાગમાં.
શી રામચંદ્ર આંતે રાજ થાંધા; આંમેં રાંધો જળ કલા,
સવાર સાંજી—એ ટેક ૧

(३५)

આશુ કશ્યોંતા સે ઉ ડીકેતો; હાશુ નિયારેને દુલન વલા,
જેડા કરમ તેઢા દુલજ ડેતો; છ ડીસનેન્તા પખરા ભલા,
સવાર સાંઝી—૨
કેં ડીઠા એન ? છ મુરખ ચોન્તા; ધતાં અભિયેસેં ડીસ જેન્તા (વલા)
હીસો! કેં જુવડા મોઝ કરિનતાઃ અને કેં ઘેનતા ખલા,
સવાર સાંઝી—૩

હાશુ વ્યો વખતસે લખ અ કાળ, ભાકીં આય તેંજ કર્યો વલા,
પંઢીટેં કે આંધું પુણીજ ન્યારો; ત આંકે વતાઈધા સચી (સલા),
સવાર સાંઝી—૪
ગીતાજુમેં પણ ગ્યાન બર્યો આય; સેતાં સંત સીખાઈધા ભલા,
નારાણુજુચે નીમ રખીને; આંધું નીરઘેને ન્યારો વલા.
સવાર સાંઝી—૫

૧૨૩ શ્રી કુર્ચ્છી કાર્દી ૪ ચાથી.

“ આંકે ખમાંની રા ઘેંગાર.” એ રાગમાં.
આય વલો અસાંજે વતન; હિન માતૃભૂમિકે નમન,
કુર્ચ્છી અસાંજ હોડ મંજા; કુલભાન કરીએન તન મન,
આય વલો અસાંજે વતન. એ ૨૫—૧
રતન ખણ્ણી વિદેસ જને; મેરામણુ ઉછરન;
અથ જેડા માલમ અખુલેસેં; સાગર પાર પુણાન.
આય વલો અસાંજે વતન—૨
ઠોલક્તે નિત થાપ લગેને; તંલુર વાયજ પડેન,
સુરતા જેંજ લગ્ની સાહેભસેં; ક દ્યું મિઠિયું કુણન,
આય વલો અસાંજે વતન.—૩

(૩૬)

ખીર સાગર જ્યું લખમ્યું; જગ માલથું જુલન,
જિત કપુરી હોથલ નેહ્યું, પદમધ્યું પ્રગટન,
આય વદો અસાંજે વતન—૪

બાલ ચોગીની સરસતી પણું; જમાઈએન ધત આસન,
જગડુસા એંગાર પીંતાઘર; માડીનરે માજન;
આય વદો અસાંજે વતન—૫

હેમારે વટ પુરો નિરંબન; ધીણોધર સંભરન,
અસી બાલુડા ખુલખુલ ધનન; માડી અસાંજે ચમન,
આય વદો અસાંજે વતન—૬

શ્રી કૃષ્ણાની લિપિ અને વ્યાકરણ ને ૨ પેદો પુરતઃ
પૂરો થેએ.

ક્રાંતિક પરમાત્મને નમઃ ॥

આંગધી સંક્ષેપમાં પિછાન અને પ્રવૃત્તિ આખ્યત-

૨૦. ૬૫૨ નારાયણજી તુલસીદાસ જેખનપોતા હતે રધુવંશી લવાથા ક્ષત્રિય અને ગોત્ર જ્યાસેન છે. શ્રી કંઘ-શુલ નગરમાં સંવત ૧૬૨૫ ના માગસર વિદ ૧૪ શનિવારે અતુરાધા નક્ષત્રમાં જન્મ થયો છે.

જ્યારે ૫) પાંચ વર્ષની ઉભર બચ તારે તિર્થેદ્વપ પિતાશીની નોકરીને પ્રસંગ કરાયીમાં હોવાથી ત્યાં જતું થયું. ૬ છુટું વર્ષે ત્યાંની ગામઠી નિશ્ચાળમાં અક્ષયાસની શરૂઆત થઈ. અને ૮) નવમે વર્ષે શુલગતી. ૯) ત્રીજી ચોપડીની સરકારી સ્કુલમાં દાખલ થયો. ૧૦) દશમે વર્ષે ૪) ચોથી ચોપડીનો અક્ષયાસ ચાહું થયો. કે તરતમાંજ તિર્થેદ્વપ પિતાશીજુને સખ્ત બિમારી થવાથી સ્કુલ છોડની પડી. અને આખરે સંવત ૧૬૩૭ ના આસ્તુ વિદ ૭ ને રોજ તેમનો સ્વર્ગવાસ થયો. તેથી આ વખતે માત્ર ૧૨ ખાર વર્ષની નાની ઉભરેદુઃખું વાણ તુટી પડવાથી મારા માતુશ્રીજ અને એક માવજ નામના લધુ બાધવને તેણીને પાછા શ્રી જન્મભૂગિમાં આવ્યા. પણ આવા સંયોગેણ લધને દિવસે ઉદ્યોગ કરીને રાત્રિસ્કૂલમાં અક્ષયાસ ચાહું કર્યો. ત્યાં કેટલીક મુદ્રા પછી નીચે લખ્યા પ્રમાણે સાંદ્રિકટા મળ્યા.

સાંદ્રિકટા.

૨૦. સ્કુલ જી ૨૦ નં ૮૪ સન ૧૮૮૫-૮૬.

આપવામાં આવે છે કે આ વિદ્યાર્થી નામે નારાયણજી તુલસીદાસ

(૩૮)

શુજ દરખારી ગુજરાતી નાઈટ સ્કૂલમાં હાદે ગુજરાતી ધોરણ પાંચમાનો અભ્યાસ કરે છે તેને ગણિતમાં વ્યવહારી અપુર્ણુંાક, દશાંશ, નિરાશી, તથા સહેલી પંચરાશી સુધી હિસાબ બરાબર આવડે છે. નિઃશાળમાં બરાબર વખતે તથા હમેશાં હાજર રહેનાર અને મહેનતુ હોઈ એના હેઠાવ કરતાં એનામાં ખુલ્લ ધખી સારી જોગામાં આવે છે. પોતે ફુફુમ. પાળનાર છે. તથા ઉપરીને સંતોષ પમાડે એવા એનામાં ગુણ છે. મિનાજ જાંત છે. ઉમભર વર્ષ ૧૮ ની છે.

તારીખ ૧૧—૩—૮૬ સહી. ઉસમાન બચ્ચાલ.

શુજ નાઈટ સ્કૂલના મહેતાજ.

સાર્ટેઝીકેટ (૨) બીજું.

શુજની ૬૦ શું ૨૦ નાઈટ સ્કૂલના વિદ્યાર્થી હક્કર નારાયણ તુલસીદાસને લખી આપવામાં આવે છે કે તેણે અતેની નાઈટ સ્કૂલમાં પાંચમું ધોરણ પસાર કર્યું છે. તેણે મજૂરુર સ્કૂલમાં લગભગ એ વર્ષ અભ્યાસ કર્યો તે દરમીઆન તેની ચાલચલનગત પણી સારી જોગામાં આવી પોતે ખંતી મહેનતુ અને એથીદીઅન્ટ છે. તેના સ્વભાવ વથા ખંતથી એવી આશા રહે છે કે, તે જે ઉપરીના હાથ નીચે રહેશે તેને સંતોષ પમાડશે.

શુ. શુજ. }
તા. ૪-૩-૮૭ }

સહી. ઉસમાન બચ્ચાલ.
શુજ ના૦ મહેતાજ.

સંવત ૧૯૪૨ ની સાલથી શ્રી દરખારી છાપાનામાં કંપોઝિટર તરીકે નોકરી થઈ અને અગ્રેજ માત્ર સેટન્ડ યુદ્ધ સુધી અને ગુજરાતી.

આતથી સુધી અભ્યાસ કર્યો. ત્યાર બાદ સિંહી અભ્યાસ ચાલુ કરતો તે પણ છેવટે ૪ થી સુધી થયો. સાયાજ અહિંગા મેનેજર સાહેબ શ. રા. મંગળજીભાઈ પણ વિદ્યાન હોવાથી અનેક ભાષાના ગ્રાવા હોવાથી એ લાભ પણ નોંધીનાજ ટાઇમમાં ભળી જીકતો હતો. વળા, મે. ૨૦ ૨૦ ૨૦ ૨૦ છોટાલાલભાઈ સેવકરામભાઈ શ્રીમનુ કૃષ્ણા-ખિપતિ મહારાજાધિરાજ મિરજાં મહારાજા શ્રી ઉ એંગરજ સવાઈ આંદાજુર જી. સી. એસ. આઈ., જી. સી. આઈ. ધ. ના મારટર અને કેંદ્રી સાહેબ તરીકેના કામની સાથે છાપખાનાના સુપોન્ટેન્ટનું કામ પણ કરતા હતા, તેઓશ્રીજીની સાથે પરિચય થયો. અને એ. ૩૮. રા. રષુછોડભાઈ ઉદ્યરામભાઈ શ્રી કૃષ્ણપ્રાંતના ફોર્સ દીવાનજી સાહેબ સાથે પણ પરિચય થયો. એટલે અથે લખતા તરફ મનોષીતી તો દોડી. પણ તેમાં પ્રથમ અનેક વિદ્યાનોના લખાઓલા અંધોનું અચેપોકન કરવું જોઈએ. તે અને પિંગળના અભ્યાસની પણ જરૂર જણાવાં તે પણ કરવા માંડ્યો.

સંવત ૧૯૧૭ ની સાલથી પ્રથમ “શ્રી રઘુનંથી ધર્મવાચ્યા ગીતિ વિવાહ દર્શણ” લખવાની શરૂઆત કરી. સંવત ૧૯૫૧ ની સાલમાં લગ્ન થયાં. એટલે એ સંબંધીની અનેક અનુભવી હકીકત પુસ્તકમાં ડાખલ કરવાનું બની જાણ્યું. પણ નોંધી ઉપરાંતના વખતમાં ત્યુલન છોકરાંઓ ભણ્ણાવવાનું કામ કરતો હતો, એટલે અંધે લખવાને જુજ વખત ખુટીના દિવસમાં બની જાણ્યું. એટલે સંવત ૧૯૫૩ની સાલે લખાઈને પૂરો થયો.

સંવત ૧૯૫૪ ની સાલે આવણ વિદ ૮ (ગોકુળઅષ્ટમી)ને રોજ

રાત્રિના આર વાગ્યે ખરોખર જીવાન ૨૦) વીસ વર્ષનો ભાઈ એવ
રોજ ડાબેસાની બિમારીથી રામકુરણું બચાવી તે રોજથી સંસારપરથી
વેરાખ્ય વૃત્તિ થધ. અને સંવત ૧૯૫૫ માં છોકરે ગુજરી જવાથી
વધારે જીવ ઉઠી જવાથી સવારના ધર્મજીલાના બ્રંધોનું અવકોચન
અને મહાત્માજીઓ સાથેના પરિચયમાં રહેવા લાગ્યો તેથી મનને જાતિ મળી.

સંવત ૧૯૫૭ ની સાલથી નામદાર મેન રામ રામ છોકરાલાલાલ
ભાઈ એ શ્રી ડાટડીવાળા બાગમાં પોતાનું હસ્તેના આચારી ખાતકુઠિ,
કામભોગાં રા. રા. વાલજીભાઈ બાગ સું સાથે રહીને કામભો સેંપ્રો.
તેમાં “માપનશાલ” રાજ્યવલબ્દ” વિગેર બંધેના અનુસોધનનું થતી
શક્યું. અને તે કામ પ્રકારે મળેલા સંસ્ક્રિટિના નીચે લખ્યા ગ્રમાચ્ચે છે:-

સાટેઝીકિટ.

હું ખુશીથી લખી આપું છું કે છાપખાનાના કેપોઝીટર ઈ.
નારાણું તુલસીદાસે મારી પાસે ડાટડીવાળા બાગમાં બંગલાના કામ
સંબંધમાં હિસાખી વિગેર કામ મારી દેખરેખ નીચે ધર્થીજ સંતોષ
કારક રીતે કરેલું છે. તે જે સારા સ્વભાવનો અને વદ્ધારા છે,
તેમજ હું જાતીયાં કદી કાંઈ છું કે તે જેના હાથ નીચે નોકરી કર્યો
તેને હિસાખી વિગેર કામમાં સંતોષ પમાડયો. તે લખાણ સંબંધી
કામ પણ સંતોષકારક રીતે કરી કેઢે છે.

મહા શ્રી ૫ સેમે સંવત ૧૯૫૮.

(સહી) વાલજી વિ. માવળી.

બાગ સુધીન્ટેન્ડેન્ડની વતી.

સંવત ૧૯૬૦ની સાલથી આભાદી આતાની સ્પેશિયલ છુટાના પ્રસંગની કામગીરી હોવાથી બહાર ગામડાઓમાં અને જંગલોમાં જવું થતાં રેવેન્યુ કામગીરી તરફ લક્ષ થતાં એ સંખ્યાના અંદોનું અવલોકન કર્યું. અને તેથી સંવત ૧૯૬૨ની સાલે અધ્યાત્મા તાલુકે બિટાનામું વરીક બદલી થઈ. એટલે તે વર્ષતે શ્રી હજુર સેકેટરી સાહેબે આપેલું સાંઘીકરણ નીચે પ્રમાણે છે.—

આઠ જાઠ નંબર ૪૨

ક્રેડનારાણુજી તુલસીદાસને આથી લખી આપવામાં આવે છે. કે તેમણે અમારા દરસ્તેના છાપખાનામાં લગભગ ૨૦) વીસ વર્ષ પર્યત કામ કરી અમને સંતોષ આપ્યો છે. તેમની કામ કરવાની રીતભાત અને કુરતી જેતાં સેંપવામાં આવેલું કામ તન, મન અને ઉત્સાહથી કરી ઉપરિને સંતોષ આપતા સંપૂર્ણ કાળજી રાખે છે. હાલમાં આખરે ગણ્ય ચાર વર્ષ થયા અમારી પાસેની કામગીરીમાં જોડવામાં ઝૂંબેલા તેમાં પણ તેમણે સારી રીતે ખંતથી લક્ષ રાંખી અમને પરીપૂર્ણ સંતોષ આપ્યો છે. આશા રાખવામાં આવે છે કે જેના જેના તાખામાં તે નોકરી કરશે તેમની કૃપા મેળવી સંપૂર્ણ પ્રીતિને પાત્ર થશે.

Chhotalal Shavakram.

ભુજ ૨૬-૧૯૦૬.	}	શાયલાલ સેવકરામ.
મહા ચુદિ ૫ સામે, સં. ૧૯૬૨		હુંમુર સેકેટરી

એ સાલે અધારસે નોકરીમાં જતાંજ એક છોકરો ગુજરી ગયો. અને તરતમાં બિમારી ઝર્ણ થઈ એટલે સંવત ૧૯૬૩ની સાલે ડ્રાઇઝ શુંભમાં આવીને ૭ માસ અને ૧૨ દિવસ વિષેમ રિષ્ટિમાં શુલર્ય, ખણી ઓચિંતા શ્રી ભગવતી કૃપાથી સારી થતાં નોકરી ૫૨ મળે.

સંવત ૧૯૬૪ ની સાથે “શ્રી તુણસીવિવાદ અને ઓખાના લખાંભાં ગવાતાં ભાંગળિક ગીતો” એ નામનું પુસ્તક મારા સ્નેહી નરસિંહ લખાંભાંના આબ્રહથી લખીને તૈયાર કર્યો.

સંવત ૧૯૬૫ ની સાથે શ્રી કાશી નિવાસી પરમહંસ પરિષાજકાચાર્ય વર્ષ સ્વામી શ્રીજ પરમાત્માનંદજી માહામંડલેખરજી જીજનગરમાં પદ્ધાર્ય અને ત્યાં ચાતુરમાસ સુધી નિવાસ થતાં તેઓ-શ્રીજ પાસે શ્રી સાસુદ્રિક વિદ્યા સંખારી ગાન મેળવવાનું બની જાક્વા પ્રમાણે અનુભવ લધ્યો. અને એક ગાનભાજી તેઓ શ્રીજની આગામી પ્રમાણે લખીને તૈયાર કરી. તે કાર્યાં મારા પરમપૂજય શ્રીજ ૨૮ ર૦ વિજનજાહને પણ અતિ પ્રેમ હોવાથી સાથેજ કામ કર્યું. અને એજ સાલમાં તેઓશ્રીજ કાશી તરફ પદ્ધારતાં હું અમદાવાદ એ જાજ તથા ઉપર લખેલા પુસ્તકો છપાવવા માટે હજુરથી રજી લઈને ગયે.

શ્રી અમદાવાદાં સીતારામ નામના ખણ્ણચારી સામુદ્રિક વિષયમાં અતિ ઉચ્ચ્ય ગાન ધરાવનારાનો સમાગમ થતાં પ્રેક્ટિકલ ગાન મેળવવાનો પ્રસંગ આવતાં મેં પણ ધણ્ણા પુરુષેના હસ્થ મરતકાદિક જોઈને ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાન મારી અલ્પ જુદી અનુસાર કહેવા માંડ્યું. અને સર્ટિફિકેટ મલ્યાં તેમાંથી નમુના તરીકે એક નીચે પ્રમાણે અંગ્રેજભાંધી તરણુમેં ફરીને અતે દાખલ કરેલ છે:—

અમદાવાદ તા. ૨૪-૪-૧૯૬૦૮૦

હું ખુશીથી સર્ટિફિકેટ આપું છું કે;—કર્ય જીજના રહીસ-અસ્ટર નારાયણજી તુલ્સસીદાસ જોખનપોતા સામુદ્રીક શાસ્ત્ર (માલભીદી વગેરે) નો હંચો ગાન ધરાવે છે. તેમણે મને ધણ્ણો સંતોષ આપ્યો છે. અને તે જાસ્તને લગતા મારા કેટલાક સંજ્ઞાને સાખીત કરી આપ્યા છે.

(૪૩)

ને કે તે આજીથું નથી તો પણ તે શાખાનું હાન મેળવવા માટે તેમના ખંત અને મહેનતને માટે તેમને ધન્યવાદ પડે છે.

Manelal J. Patel.

મણીલાલ જે. પટેલ.

કલાર્ક-ટી. એસ. ઓફિસ.

ગુજરાત.

સંવત ૧૯૬૬ માં સિંધી ભાષાની અમરલાલ જન્મસાંભી વિજેરના આધારથી “ શ્રી દરિયાલાલ પ્રાર્થના તરંગિથી ” નામનું પુસ્તક લખીને તૈયાર છું. અને સંવત ૧૯૬૭ ની સાલે મે. રા. રા. વિશનજીભાઈ શ્રી દોડાર સુપ્રોન્ટેન્ડ જેઓ એક મહાત્મા પુરુષ તરીકે અણ્ણાય છે. તેઓ શ્રીજીના તાથામાં શ્રી (દરભારી) વાહનના કારખાને કારકુન તરીકે બદલી થઈ. એટલે અંથે લખવા તરફ વધારે શોખ લાયો. એટલે લાં “ સામુદ્રિક દ્વારા ” આહિ અંથે સંવત ૧૯૭૫ની સાલ ચુંધી લખાયા તેની બાદી આ પુસ્તકને છેડે છાપેલ છે, તે વાંચ-વાથી નિગાહમાં આવણે.

મે. રા. રા. વિશનજીભાઈ હાલે રવેન્ઝ જનરલ ડિઝિટારીની જગ્યા પર છે, અને તેઓ શ્રીજીની પાસે કરેલી નોકરી ખાલીતમાં તેઓ શ્રીજીએ આપેલું સર્ટિફિકેટ નીચે લખ્યા પ્રમાણે છે:-

સર્ટિફિકેટ.

દ્વારા નારાણજી તુલસીદાસ જેખનપોતા મારી પાસે દોડાર પેટામાં વેલના કારખાના ખાતે કારકુન હતા તેઓ લગ્બગ (૬) દરસ ચુંધી મારા પેટામાં હતા. તે દરભાન તેમણે પોતા હસ્તેનું કામ અરાખર છું છે. કામ કરી ઉપરીને કેમ ખુશી રાખવા તેવો તેમનામાં

(૪૪)

સ્વભાવિક શુષુ છે. તેઓ મહેનતુ અને યુદ્ધિશાળા છે. એટંદરે તેમના કામથી અને સપૂર્ખ સંતોષ થયો છે. તેથા તેમને વધારે પગાર તથા દરખાની નોકરી મળે તેમ હું ચાહું છું.

સંવત ૧૯૭૬ ના વેણુાખ વદ ૪ શુક્રવાર.

(સહી) વીણનજ રાધવલ.

રેવન્યુ જ. ડિ. આ.

મે. રા. રા. વિણનજભાઈના પરિયયમાં આવતાં મને ધણા સમર્થ અહાતમાઓ, ઘણયારીઓ, અને પાંડિતોની સેવાનો લાભ મળ્યો છે, અને પ્રસંગોપાત વેદકવિદ્યા સંબંધીના ઉત્તમ દુકસાઓ પણ મળ્યા છે, અને તે નિર્દોસ માતાના ધારણા, (દ્વારા) ની આશ્ક શુષુકારી નિવડ્યા છે.

વળુ, રા. રા. વાલજભાઈ બાગ સુપ્રીલેન્ડેન્ટ સાહેભને એ વિદ્યા સંબંધી અનુભૂત હિન્દી પ્રકારનું હાન હોવાથી પ્રસંગેધ્યાત તેઓએ સાહેભે પણ અને નિષ્ઠાદસ અનુથી શીખવવા માટ્યું. તેથી હર્ષ, ધાતુપુષ્ટી, સુરમાઓ અને નસકોરી ઝુટની વિગેરે પર રામધારુ અસર કરતાં મને અનેક સર્ટિફિકેટ મળ્યા છે. પણ તે અને લંબાણના કારણસર દાખલ ન કરતાં માત્ર (૧). એકજ નીચે લખ્યા પ્રમાણે દાખલ કરેલ છે એ તેઓ સાહેભોનો ઉપકાર માટે કૂશી ન જતાં લખેલ છે.

ज्योतिर्मठाधीश
 स्वामी विजयानंदसागर
 गुरु
 मधुसुदनानंद स्वामी
 स्वस्थान बद्रीकाश्रम.

सर्टिफ़िकेट.

श्री कन्दमुज नगरवाला ४५२ नारायणगुज तुलसीदास जेवनपी-
 नले हु पश्चीम खुशीनी साये लभी आपु छुं के तेभेण अमोने
 नसडारी पुटवानी के द्वा आपी हती तेथी अमोने धर्मान्व इयहो
 थयो। छे अने तेथा अमे आत्री करी छे के तेओमे भहात्माज्ञानी
 पासेथी पोताना सत्संगनी साये देशी द्वाओतुं साईं शान भेण्यु
 छे एम अमे आत्री करी छे।

भिति ऐ.प. वटी ८ सोमवार संवत् १९७६

ज्योतिर्मठाधीश
 स्वामी विजयानंदसागर
 गुरु
 मधुसुदनानंद स्वामी
 स्वस्थान बद्रीकाश्रम.

સંવત् ૧૯૭૬ નીજ સાલમાં શ્રી સરસ્વતિ દેવીની કૃપાથી “ શ્રી કુચ્છી ભાષાની લિપિ અને વ્યાકરણ ” તું પુરતક ૧ દુષ્ટ. (શ્રી ગુજરાતી ભાષાની સમજીતી સાથે) તૈયાર થતાં નામદાર મે૦ ૨૦ ૨૦ ના વિદ્યાલયભાઈ ડેશવળભાઈ ખી. એ. શ્રી કુચ્છ પ્રાંતના જોન્યુડેશ્નલ્ય ધન્યપેક્ટર સાહેબે તથા ખીન વિદ્યાનોએ એ સંખ્યા પોતાના અભિપ્રાયો આપેલા છે. તે આ પુરતકમાંજ આગળ છાપેલા છે. તે મેહેરભાનીથી નિગાહમાં દેશો.

આ લિપિનો એક નકસો શ્રી કુચ્છાચિપતિ શ્રામન માહુરાજાધિરાજ મિરજાં માહુરાચ્યો શ્રી ઉ એંગારણ સવાઈ બાહુદૂર જી. સી. એસ. આઈ., જી. સી. આઈ. ઈ. ની હજુ-૨માં નામદાર મે. રા. રા. રાઓ બાહુદૂર ચુનીલાલ સારાલાધી શ્રી કુચ્છ પ્રાંતના દીવાનજ સાહેબે રજુ કરીને પસંદ થતાં મને થોડ્ય આશ્રમ આપાવેલ છે. અને જ્યારે અન્નદાતાશ્રીજીની સ્વારી વિલાયત પંચારતાં મારી આર્થિક સ્થિતિને લીધે મને પૈસાની ખાસ જરૂર હતી, ત્યારે શ્રી ભગવતીની કૃપાથી એક દિવસે કુદરતે અમારા અન્નદાતા શ્રીજીના પાટવી કુમારશ્રીજ માહુરાજ કુમાર શ્રી વિજયરાજજ સાહેબું ઉર્દે માધુબા સાહેબે મને બોલાવ્યો. અને લિપિ વ્યાકરણનું પુરતક પણ સાથે લઈ આવવાની આજા કરી. જેથી તે દરમિયાનમાં શ્રી કુચ્છભાષાની લિપિથી લખેલી કોપીયુકો, શ્રીમહ ભગવત ગીતા વિગેરે પણ મેં લખીને તૈયાર કરેલાં હતાં તે પણ સાથે લઈ ગયો. એટસે તેઓ શ્રીજીએ વારંવાર ખારીકીથી જોઈને પ્રશ્નો કર્યા, અને નામદાર મે૦ ૨૦ ૨૦ ૨૦. બા. દીવાનજ સાહેબ પાસે બિરાજેલા હતા તેઓ શ્રીજીને પ્રેમથી કોપીયુક બતાવીને કહ્યું કે;—“ જૂઓ અમારી

કંઈ ભાષાના અક્ષરોની કેપીયુદ્” તેઓ શ્રીજીના મુખાવિંદ્યી “વેરીગુડ” આ શણ્ઠો સાંભળોને અને અતિ હર્ષ થયો. અને તે વખતે હું શ્રી ભગવતીનો વારંવાર ઉપકાર માનવા લાગ્યો. અને તમામ સાચેના નમુના નેમ કેવાયા પછી અમારા ધર્મરાક્ષણના નિયમ અનુસાર એ હાથેથી નમીને “અમા” શણ્ઠો બોલીને સલામ કરી હું આનંદ્યી ઘેર આન્યો.

અને મારી માગણી અનુસાર ૧૦૦૦) એક હજાર હેન્ડાફિલોની નહોં શ્રી દરભાર ખર્ચે શ્રી કંઈ દરભારી છાપખાનામાં તા. ૨૦-૮-૨૧ ને રોજ છ્યાવી આપેલા છે.

વળો, અતે (મુંદ્ય) માં એ કાર્ય માટે ૩) તથું માસની હજની રજી મળતા પગારે અને ચલુ ખર્ચ માટે ચોણ્ય રકમ પણ અણી છે.

આ હીકિત પ્રલિંગ કરવાનું કારણ આપ સાહેમોને નીચે લાખેલી બિના વાંચવાથી જાણવામાં આવશે.—

ॐ સંતાસંતદર્પણ અથવા એતો ખાંટ અને ર્ઘશ્રદ્ધાળુ હમારીયો. રચનાર ૨૧૦ કવિ રાધનજી પ્રાગ્ઝ દુક્કર કંઈ નાગરેયાવાળાએ પોતાના ઉદ્ગારો કંઈ ભાષા માટે નીચે લખ્યા પ્રમાણે લખેલા છે.

“કંઈ ભાષામાં લેખ પત્ર લખવાનાં સાધન નથી. આજકાલ એ ભાષાથી લગભગ ૧૦૦૦૦૦૦ (દશલાખ) અનુષ્ઠો પોતાનો વાણી બ્યવહાર ચ્યાને છે, છતાં તેનાં બ્યાકરણ કોષ વગેરે કંઈ સાધન નથી. કારણું કંઈ લેકો પોતાની માતૃ ભાષા તરફ બિલકુલ એદ્દકાર છે, અમારા શ્રીમાનુ માહારાજ સાહેયની ખુદ ભાષા કંઈ છે. આ ભા-

ધારણાવાડી લોકો ખાસ “નડેલ ભાષા” કહે છે. નડેલ લોકો સિંધાથી કંઈમાં આવ્યા, ત્યારે સુધી સિંધી ભાષામાં વ્યવહાર કરતા હતા, અને લેખ પત્રો પણ તેમાંજ લખાતા હતા. નડેલ લોકો સામાની સંશાધી ઓળખાતા હતા ત્યારે આશરે ૧૦૦૦) વર્ષ પૂર્વે કંઈમાં આવ્યા. ત્યારથાદ સિંધનો વ્યવહાર કાંઈક કમતી થવા માંડયો. અને ગુજરાત સાથે કંન્યા વ્યવહાર વગેરે થતાં અને ત્યાંથી તેમજ સૌરાષ્ટ્રની રાષ્ટ્રીયો. સાથે આવતાં ગુજરાતી ભાષા બોલનારા કાર્યભારીઓએ નામું લેખું અને લેખ પત્રો ગુજરાતી ભાષામાં લખવા માંડયા, અટલે લખવામાં સિંધી ભાષાનું સ્થાન ગુજરાતીએ લીધું. પરંતુ બોલવાનો અસલ વ્યવહાર આજ સુધી કાયમ રહ્યો.

એ નિર્બિનાદ સત્ય છે કે-કંઈથી ભાષાથી હાલે વ્યવહાર કરનારા તમામ લોકો સિંધથી ઉત્તરીને કંઈ વથા કાહિયાવાડમાં વસ્યા છે. તેમની મૂળ ભાષા સિંધી હતી, તેમાં ગુજરાતી ભાષાના સહવાસ અને ભિશ્રાથી જે વિકૃતિપ થયું, તે હાલની કંઈથી ભાષા છે. કંઈથી ભાષામાં કવિતા રચવાના જે છુટા છવાયા જુઝ પ્રયત્નો થયા છે, તેમાં કવિતાના નામને બધાર્થ રીતે યોગ્ય જણાય તેવો તો માત્ર કૃષ્ણદાસ નામના વેદાંતી સાધુનોં છે. તેની કવિતા છંદ: ગાંધાના નિયમ પ્રમાણે લગભગ દોષ રહિત, શાખદ તથા અર્થાત્કાર સંયુક્ત અને કવિતાના નામને જોગ્ય આપે તેવી છે. સાજન નામના બોલ ગૃહસ્થે કંઈથી કવિતા રચી છે, તે સાહિત્યની દક્ષીયે ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠીમાં આવી જીકે તેવી નથી. તેણે તો માત્ર પોતાના સાદા વિચારો, કંઈથી શખ્દોમાં મનહર દંડક દ્વારા જણાવ્યા છે. કંઈથી ભાષાની કવિતા કવચિતજ જેવામાં આવતાં કુતુહલસ્થે લોકો હાસ્ય રસના પ્રવાહમાં પડીને વાંચે અને

આય છે, તે શિવાય કોઈ શાસ્ત્રસિદ્ધ વિદ્યાનોએ છંદોષ્ય કવિતા કર્યાણી
ભાષામાં કરી નથી. કર્યાણી અને સિંધી ભાષાનું મિશ્ર સાહિત્ય જૂની
અતિહાસિક વાતાઓમાં લોડા બોલે છે, જે ધર્ષણું પ્રાચીન અને ઉપ-
ગ્રામી છે, તેનું સંરક્ષણું થવાની જરૂર છે. તેમજ જેવી રીતે સિંધી
લોડા વર્તમાનપત્રો કદાડી; પુસ્તકો રસી, સાહિત્યપરિધો ભરી અને
પોતાની માતૃભાષાનું રક્ષણું કરી રહ્યા છે. તેવી રીતે કર્યાણી ભાષા
બોલનારાઓએ પણ પોતાનું પ્રાચીન સાહિત્ય જળવવા, પોતાની
ભાષાના અંધોને ઉતેજન આપવા, તેની વૃદ્ધિ અંધે પ્રયત્ન કરનારા-
ઓને ધર્ટો આશ્રય આપવા અને એકંદરે પોતાની માતૃભાષાને ખી-
લ્ખવવા જેવી રીતે ખાળું ભાષાઓની ઉજ્જવિ અંધે પ્રયત્નો કરવાય છે,
તેનું અતુક્રણું કરી યત્નવાન થવું જોઈએ. આ કાર્યે માટે વિદ્યાનોને
દ્રવ્યાહિની મહદ્દ્યા સાતુકુળના કરી આપવા કર્યાના શ્રીમંત વર્ગ તેમજ
અમારા નામદાર ભાહારાજ સાહેબનું અમે ધ્યાન ઘેરીએ છીએ.
એક કર્યાણી વિદ્યાનોને એ દિશામાં આજ સુધી પ્રયત્ન મંદ છે, પરંતુ
આ અમારી નામ સૂચનાપર લક્ષ અપાઈ ધર્તું થશે તો અમે અમારો
અમ સર્જણ થયો ગણ્યુંશુ." પૃષ્ઠ ૫-૬ (પ્રસ્તાવના) માંથી લીધેલી છે.

આ બિના મારા વાંચવામાં આવતાં શ્રી ભગવતી સમરણું કરીને
પ્રયાસો કરવા માંડયા છે, અને અને પ્રથમ મે૦ રૂ. રૂ. ડોલર જનરલ.
કાઈ હંશરાજભાઈ શ્રી કર્ય પ્રાંતના માળ ચીદ મેડિકલ એશિસ્ટર એલ,
એમ, એન્ડ એસ, મુંબઈ અને ડી. એં. એમ. એસ. (લાંડન) એંડ
કર સાહેબ અને અત્રે હાલે આખના ડોલર સાહેબ તરીકે આનટરોડ
પ્રર ધર્સિપતાલમાં મળ્યો. અને સથળી બિના જણ્યુને અતિ ગ્રેમથી મારા
કામમાં મહદ્દ્યપ થવાને માટે મે૦ રૂ. રૂ. માવળભાઈ જોવિલ્લમાઝ
નેંશીલ જેએ અતિ હયું હાન ખરાવનારા હોવાથી એ કાર્યેમાં સા-

મેલ થયા. વળી રા. રા. ડોક્ટર સાહેબ પુનરીભાઈ હીરજી મેલની એલ્સ, એમ, એન્ડ, એસ, અને જે. પી. એ ત્રણે સહગૃહયોજો એતાની માતૃભાષાની ઉત્તીત અર્થે યત્નોમાં મહદૂર્પ થયા છે.

વળી, અતે આભ્યા બાદ હવા પાણીના ફેરફારીથી મારી તખિયત અગડી જવાબી કાર્યમાં અતિ વિશ્વાસ થયો છે. અને જ્યારથી હું અતે આભ્યા ત્યારથીજ મારા પરમ રનેઝી સ્વ. ક્ષત્રિય લક્ષ્મીદાસ એઠધવજીના દીર્ઘાંસુ ચિ. ડોક્ટર લાલજી લક્ષ્મીદાસમાં નને હવાઓ અને મારી તખિયતને અંગે એક કુટુંબીમાં મુરખાશીની મરજ સંભાળવા જેટલા અને ઉપયોગી થયા છે. આ એક નેત્રની અસર ખાનાનીનું ઇપ મેં પ્રત્યક્ષ અનુભવ લીધી છે.

આ ભાગ કાર્યમાં અતે જે જે સહગૃહસ્થી મને મહદૂર્પ થયા છે અને થશે. તેઓથીનો ઉપકાર મારે કહ્ય પણ લૂલવું જોઈયે નહિં. કારણે;—આ કાર્યમાં મારી માતૃભૂમિની ભાષા અને લિપિ કેટલી બધી ઉપયોગી, સરળ અને તેમાં રહેલું હશી પ્રકારનું જે સાહિત્ય છે, તે છ્યાદને બાદાર આવવાથી સૌંદર્ય કષ્ટથી ઉપાય સહેલથી અની જાણે, એવી આસા રાખુંછું.

ॐ શ્રી પરમાત્મને નમઃ

આ ગ્રંથકાર તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલા અને મુખ્ય કૃપાથી ચેદી મુહૂર્તમાં છપાઈ બાદાર પડવાના અંશોની યાદી:—

- 1 શ્રી નનુવંશી લવાણી રાતિ “વિવાહદર્પણ” કિમત રૂપણી ડારી ૪) ચાર. તે સિલકમાં હવે નથી. અને અનેક આહોની ભાગથીઓ આભ્યાજ કરે છે. માટે ખીજુ આહતિમાં “શ્રી વિવાહ દર્પણ યાને ચોરી પણ્ણાખણું” સુધારા વધારા આવે છપારો. કિમત રૂ. ૧-૦-૦

- ૨ “શ્રી દરિયાલાલ પ્રાર્થના તરંગણી” શ્રી હડેરાલાલજીનો ૫
તિલાક તે પણ ખીંચ આવતિએ સુધારુ વધારુ સાથે “શ્રી
દરિયાલાલજીની કથા” એ નામથી છપારો. કિમત ડેરી ૨)
એ હતી તે હા. ૧-૦-૦
- ૩ “શ્રી તુલસિ વિવાહ અને ઓષ્ણાના ભગ્નમાં ભવાતાં માંગળિક
ગીરો.” તૈયાર છે. વિદોનોના અભિપ્રાયો સહિત ડેરી ૨ એ
તે હવેથી કિમત હા. ૧-૦-૦
- ૪ “ગુણબાળ” ની કિમત આના ૩) પણ છે તેની માત્ર
રૂ. ૦-૨-૦
- શ્રી કંચ્છી ભાષાના અંથે, નક્સા અને કોઈ ખુકો ભાષટું
- ૫ શ્રી કંચ્છી અને ગુજરાતી લિપિના (અક્ષરો) નો નક્સો હા.
૦-૪-૦
- ૬ શ્રી કંચ્છી, ગુજરાતી અક્ષરોની ડોપી ખુકો નં. ૧-૨-૪-૪-૫-૬
કિમત હા. ૦-૩-૬
- ૭ શ્રી કંચ્છી ભાષાની લિપિ અને ભાષાનો ભોગિયો ભાગ ૧ એ.
હેઠો. હા. ૦-૬-૦
- ૮ શ્રી કંચ્છી ભાષામાં “શ્રીમદ્ ભગવત્ગીતાલુ” હા. ૧-૦-૦
- ૯ શ્રી કંચ્છી ભાષામાં ચિહ્નિયે, કાળયે, કડેંગ્રિયે અને આરણ્યો
કંચ્છી લિપિથી સમજુની સાથેની ચોપડી કોમત હા. ૧-૦-૦
- ૧૦ શ્રીકંચ્છી ભાષામાં સિલ અહિભ રતોન (સમજ્યોઝી) સ. ૦-૨-૦
- ૧૧ શ્રી કંચ્છી ભાષામાં ગાયની કરવાની રીત. હપિયો. ૦-૧-૦
- શ્રી હિંદી, ગુજરાતી દરોગતિના અંશેની છપાવણાની યાદી.
- ૧૨ “શ્રી અંદ્રૂત રામાણુ” હિંદી અને ગુજરાતી દીક્ષા સહિત
હા. ૧-૦-૦

- ૧૩ “ શ્રી સામુદ્રિક દર્પણ ” શુંત, ભવિષ્ય અને વર્તમાનકાળ જાણવાની વિધા (સુંદર હોટો અને સમજુતી સાથે) રૂ. ૧-૮-૦
- ૧૪ શ્રી કુરુક્ષણની ઇરજ અને સંસારથી સમુદ્ર તરવાના ઉપાયો. રૂ. ૦-૮-૦
- ૧૫ “ શ્રી ખેતીવાડીનો ખળનો ” બાર પ્રકરણાર્મા આપૂર્વ સંગ્રહ છે. એ ઇપિયા રૂ. ૨-૦-૦ (આ પુસ્તક હજી લખાય છે)

ઉપર લખેલા અંથોમાં પ્રથમ શ્રી કંઠી ભાષામાં છે તે છપાશે. અને પછી ખીંચ અંથો માટે જેમ જેમ આહકોની ભાગથીયો અને આશ્રયપર છપાવવા વિચાર છે. વળી, ડાઢ સહગૃહસ્થો પોતાનું નામ, હોટો અને જન્મ ચરિત્ર સહિતની હકીકત સાથે અમર કરવાના છરાણાવાળા ઉદાર આશ્રયદાતા છપાવી આપવાનું લખી મોકલવાસો તો તેનો ખુલ્લાસાવાર જવાબ તરત લખી મોકલવામાં આવશે. અને ટરાન પ્રમાણે તેમને અમુક નહ્યાદો ભળશે.

ॐ શ્રી ધર્તવંતરી ભગવાનને નમઃ
વાંચ્યા, વાંચ્યા, વાંચ્યા આ જાહેર અધ્યરથી થતા
શાયદી આધત.

એક શરીરે તંદુરરતી એ દુનિયાની દોલત છે. શરીરનું રક્ષણ કરતું એ મહાન ધર્મ છે. શ્રી પરમાત્માએ જે જન્મભૂમિમાં આપણો જન્મ કર્યો હોય છે. તો ત્યાંના હવા, પાણી અને વન ઓષ્ઠધીએ વધારે ઉપયોગી છે, એ બાખતમાં અનેક વિદ્યાનો ડેઝટરો અને વૈદ્યો એક અવાજે પોઢાર કર્યા છે. તેની સત્યતા માટે અમોઘે પણ સેજ અતુભવ લીધેલો છે. અને હાલે તે બાખતમાં આસ એ સંખ્યાના અનુભવી ભાહત્માઓ દારાએ નિર્દેખ ભાતાળના દુખની ભાડી શુણે. કારી દ્વારા અનેક દર્દીઓપર અજમાવેલ અમારી પાસેથી ગળશે.

૧ આંખ એ પાંખ છે. તેના માટે અતિ ઉત્તમ, અંજનો અને સુરમાઓ વિગેરે દવાઓ દ્વારા પ્રમાણે મળે છે. અને ગરીબીને માટે તથન મહત આપવામાં આવે છે.

૨ આંખો માટે પડળ આવતા અટકાવી રોશની આપનાર અંજન તોલા એકના ઇપિયા ૨૫, નંબર ૨ બીજના ઇપીયા ૧૫) પંદર. ૩ સુરમાઓ નંબર ૧ થી તે કુદ્ધીના છે. તેમાં નંબર ૧, પેહેલા ના ઇપિયા ૧૦, નંબર ૨ જના ઇપિયા ૫, અને ૩ જના ૩. ૩, ૪ ચોથાના ઇપિયા ૨ એ, ૫ માનો ઇપિયો ૧, અને ૬ છઠ્ઠાનો ફૂફિયો. માત્ર ૦૧ અંધ્ય તોલો એકની હિંમત છે. એ તોલા ૦૧ પાસુધીની શીશી પણ મળશે.

૩ ગમે તેવી જરૂરા હડીલા હર્સ-અવાસીરની ઉત્તમ દવાઓ બોલી પડતી દશે તો બેજ દ્વારા અંધ્ય પડશે અને બળતરા એક-દમ અંધ્ય પડશે. તેના માટે હુણી. ભલમો, તેલો. વિગેરે દવાઓ દરદી ઇથર કે હડીકિંત પૂરતી લખી મોષ્ટલાવશે તો તે પ્રમાણે તુરેત વી. પી. થી મોષ્ટલી આપવામાં આવશે. ઇપિયા ૧ થી એછે વી. પી. થશે નહિ. શિવાય દમ, ધાતુપુણી નસકારી હુણી વિગેરની દવાઓ વ્યાખ્યા હિંમતથી મળશે. અને અજમાયશ માટે માત્ર ૩. ૧ ની દવા મંગાની ખાત્રો કરવી જોઈયે. અને જો દર્દી પોતાની પ્રતિયાથી ક] ત્રણ દ્વારા શાખ્યો થયો નથી એમ ર્યાઘ લખી મોષ્ટલાવશે તો તેમને અરથી રકમ પાછી મોષ્ટલી દેવામાં આવશે. પણ વી. પી. મંગાવવા અગાઉ અરથી રકમની ટીકારો વિગેરે આવી જવા પછી દવાઓ મોષ્ટલાવામાં આવશે. વિશેષ ખુલાસા માટે ઇથર કે પોતસ્ત ટી-કટ મોષ્ટલાવાથી તરત જવાખ લખી મોષ્ટલાવામાં આવશે. અને પત્ર વ્યવહાર નીચેના સરનામે કરશો.

હક્કર. નારાયણુણ તુલસીદાસ બેણ પાત્રા.

શ્રી દરખારી નવી મેડાર પાસે-કચ્છ કુજ નગર.

શ્રી અગાઉથી આશ્રમયદાતા સહગૃહસ્થોના નામો.

શ્રી કુંઠ—ભુજનગર.

પ્રતેટ-

૧	મહારાજાલપિરાજ મિરજાં મહારાજો.	શ્રી ૭ એંગારણ સવાઈ બઠાડુર. ઝ. સી. ચેસ. આધ. ઝ. સી. આધ. ધ.	૨૦૦
૨	રા. રા. વાલજીભાઈ માવજીભાઈ શ્રી બાળ સુ. સાહેબ		૫
૩	આચાર્ય જયશંકર નરભેરામ		૧
૪	રા. ટી. પ્રેમજીભાઈ નારાયણ. કુંદરડીના મુ		૧
૫	રામજી માંડલુ હોથી		૧
૬	વોરા નર્મદાશંકર અમૃતલાલ		૨
૭	રા. ભટ પ્રભાશંકર વિશ્રામ વરસામેહીના મુ		૧
૮	રા. ચઠુર્જીજ સુલલ જોર		૧
૯	મેતા હરિલાલ પ્રભાશંકર અંલરીયા કુંષ્ણમુદ્રા વાળા		૧
૧૦	વોરા અલીભાઈ મુખાજ અભુદુસેન અલીભાઈ		૫
૧૧	રા. મોરારજ નથુભાઈ મેહેતા રદી રદ્યાંપ અને સીકા એકઢા કરનાર		૧
૧૨	રા. રા. મુરારજીભાઈ વેલજ		૨
૧૩	રા. માવજ જાદવજ ઘુખબદ્દી		૧
૧૪	રા. જોશી મેધજ ઐરાજ ચીડીખાતાના કારકુન		૧
૧૫	રા. મુળજ રામજ રાડોં ચીડીખાતાના કારકુન		૧
૧૬	રાડોં ધનજ દાનસંગ ચીડીખાતાના પટાવાળા		૧
૧૭	રાડોં રૈસુ રામજ મે. રા. રા. રા. ધા. દીવાનજ સાહેબ પાસે જમાહાર		૧
૧૮	સોલ્લાંકી હરિશંકર ચીડીખાતાના પટાવાળા		૧
૧૯	રા. પંડ્યા જટાશંકર દેવાશંકર ધજનેર ખા. કારકુન		૧
૨૦	મેતા દલપતરામ જગજીવન હાથી ખાનગી ખાતુ		૧
૨૧	રા. ભટ જ્યાનંદ રદ્દેશ્વર ખાનગી ખાતુ		૧

૨૨ રા. રા. મહમદ અધ્યક્ષ રહીમભાઈ રેલવે પન્સેચર સાહેબ ૧	
૨૩ ધનજી ચના જાખુસારી	૧
૨૪ સાંપુ ઉમરાવદાસ અગ્રાસણ	૧
૨૫ રા. કુલાર રમણ કરસન	૧
૨૬ રા. રા. મુખ્યભાઈ ચાંપસી બક્કી સાહેબ	૧
૨૭ રા. રા. મનજીભાઈ લધા જડોદર મેનેજર સાહેબ	૧
૨૮ શા. નાનયંદ શિરળ	૧
૨૯ રા. હા. લાલજી દાગળ	૧
૩૦ રા. જોથી વેલજી લધા પખરના મુ	૧
૩૧ મે. રા. રા. કરમઘલી રહીમભાઈ નાનજીઆંધી બી.એ.ડેરા	૨
૩૨ વોરા કાદીભાઈ મહમદભાઈ	૧
૩૩ રા. મેહેતા આપુલાલ જટાશંકર	૧
૩૪ જોથી ધનજી શિવળ	૧
૩૫ વોરા ધસઅખલી મહમદભાઈ	૧
૩૬ રા. ડાહારી વૃજલાલ જીવણ	૧
૩૭ મુનસી મહમદ નશીર મહમદ ફુસેન	૧
૩૮ રા. હરિલાલ વિ. ચુલાખશંકર	૧
૩૯ રા. ભગવાનલાલ લંધુભાઈ છાંયા.	૧
૪૦ મેમણુ અધ્યક્ષ ગરૂર હાજી હામદ	૧૦

શ્રો માંડવી તાલુકો-કોટડો.

રા. રા. મારતર હા. હેઠયંદ્ભાઈ કરમસિંહ હરતે શામળ	
હેઠ જોવિંદજી મારળ	૧
શાહ રોડ શામળ હેઠથી	૧
અઠ ભગવાનજી જેહા.	૧
શેઠ ચુંદરજી કુંવરજી હા. શેઠ લાલજી	૧
શેઠ રણછોડાસ જેહાભાઈ	૧

(૫૬)

શઠ ખીમજુ સુળજુ

સોની લક્ષ્મીદાસ કરસનજુ જવેરી

દાકોરથી ચાંદાજુ અભેરાજજુ કોઠી જગીરદાર સાહેબ

શ્રી અંજાર-તાલુકો.

૧	રા. નદવજુભાઈ દસરાજ હાંકર દુર્ઘિતા શું	૧૦
૨	રા. પંડ્યા પોપટ મોતીરામ અંજાર	૧
૩	મે. રા. ના. શેઠ હાંકર પરસોાતમ દેવજુ તુખુવાલા	૨૦
૪	દા. હરિસામ શામજુ તુખુવાલા	૧

શ્રી માંડવી તાલુકો.

૧	દા. ડોસા હરજુ તથા લક્ષ્મીદાસ ટોપણુ-મસકા સ્કોન્ડ	૫
૨	અન્ની નારાખુદાસ શંકરદાસ માંડવી	૧
૩	રા. રા. હરિલાલમાઝ દામોદર મહેતા તોકટર સાહેબ માંડવી	૨
૪	નેશી પ્રેમજુ સુળજુ એડન	૨
૫	રા. રા. ડોકટર શંકર પુરુષોત્તમ	૪
૬	નેશી પરસોાતમ નદરજુ	૨
૭	કુદીયા વલભજુ વિશ્વામ તારમાસતર માર્ડવી	૧

તાલુકો ભયાઉ—(કૃષ્ણ)

૧	વીરભદ્ર શ્રી માનસંગજુ પુંલજુ	
૨	દા. ઉત્તમરામ વલભજુ વધીન	૧
૩	ભણુસારી નીમચંદ ભગવાનજુ	૧
૪	સંધવી ઉત્તમચંદ હેમરાજ	૧
૫	વોરા ધનજુ તારાચંદ	૧
૬	મેતા કુપુરચંદ પાસ્તીર	૧
૭	કુઅઠીયા ભાઈચંદ ભોલ રાજ લાક્ટીયા	૧
૮	શા. રખુધીર પુંલ	૧
૯	દા. શિવજુ સુલજુ—અંધડી	૧
૧૦	લખુધીર ડોસા	૧

૧૧	ડા. રચુણોડ કાલીદાસ કટારીયા	૧
૧૨	નડેલ કારુભા ભાવસંગળ લકીયાણું	૧
૧૩	નડેલ કારુભા રતનસંગળ વજપાસર	૧
૧૪	મામદ લખમણું	૧
૧૫	શેડ રામજી નેહા લકીયાણું	૧
૧૬	મેતા કેશવજી મેતસી લકીયાણું	૧
૧૭	ડા. અરજણ પ્રાગજી-છાડવાડા	૧

તાલુકો—લાગડ (કુંઝ)

૧	શિવજી રાધવજી ઠકેર મું	૧
૨	રા. ડા. સામજી ખીમજી મું	૧૦
૩	રા. હરજીવન માધવજી બાદરગઢના	૧
૪	રા. ડા. રામજી માધવજી શ્રી અમદાસા તજવીજહાર	૧
૫	રા. ડા. કાનજી વિ. નારણજી છાડવાડાના મું	૧
૬	રા. ડા. પદમસી લખમસી સી કારપુરના મું	૧
૭	રા. રામજીભાઈ કાનજી કોડીયાનગરના મું	૧
૮	રા. હેલ્યંડ કાનજી ચોઘારીના મું	૧
૯	રા. રવજી વિ. ખીમજી-છાડવાડા	૧
૧૦	રા. કરસનભાઈ રામજી રાપર	૧
૧૧	રા. રતનશી માધવજી બાકરગઢના મું	૧
૧૨	ડા. કરસન પરસેતમ મોવાણું	૧
૧૩	ડા. કુલચંદ સુંદરજી-ખેલા	૧
૧૪	ડા. કાળા કેશવજી લોદ્ડાણી	૧
૧૫	ડા. તલુકસી પ્રાગજી ગાળોદર	૧
૧૬	વિ. ધેલા શ્રી મેધરાજજી પલાંસવા	૫
૧૭	ડા. વલભજી માધવજી પલાંસવા	૧
૧૮	ડા.કોર શ્રી ગજસિંહજી લાકડીયા	૫
૧૯	ડા.કોર શ્રી રવાજ આડેસર	૫
૨૦	ડા. નરસંગ પ્રેમજી આડેસર	૧

૨૧	શ. ઠા. ચતુરંજ લાલબજ રામર	
૨૨	બાડેલ શ્રી જથુનંતસિંહજ સંખુવા	
૨૩	કારા પ્રાગજ વન્દેસંખજ સંખુવા	
૨૪	ઠા. હરભયંદ લધા મોરા	
૨૫	શીરીયા રામયંદ ન્યાલ સંખુવા	
૨૬	ઠા. ભવાનગ વી. ભીમજ ઇતેગઠ	
૨૭	બાડેલ ભીમાજ પાંચાજ સંખુવા	
૨૮	શીરીયા નાનાલાલ રામયંદ સંખુવા	
૨૯	ભાઈયંદ નાનયંદ મેહેતાજ આડેસર	
૩૦	ભીમજ કથ્યમસી આડેસર સરહા કન્સેપ્ટર	
૩૧	ઠા. દાનસંગ ગણેશ આડેસર	
૩૨	ઠા. રામબજ વલબજ આડેસર	
૩૩	ઠા. ગણેશ મોરાર આડેસર	
૩૪	ખચી છલીયાસ છથાહીઅ આડેસર	
૩૫	રા. શંકુલાલ પાનાયંદ ઇતેહગડના મું	૨
૩૬	દોસી હેમયંદ સાકલયંદ	
૩૭	ઠા. બાહુજ ત્રીકમજ ઇતેગઠ	

શ્રી અભડાસા—તાલુકો.

૧	મે. રાજેશી ઠા. શિરજાઈ મુખલ બી અભડાસા વહિવટહાર સાહેય મારકાતે પોતાની નક્સે	
૨	રા. ઠા. વલબજ ભીમજ ડોસાના મું	
૩	ઠા. ભાઈબજ શિવલ	
૪	ઠા. શુહદના અભઈ	
૫	ઠા. હેવયંદ લાલબજ	
૬	ઠા. મેધલ વેલબજ	
૭	રા. ઠા. માલબજ પ્રાગજ	
૮	પટેલ પરસોતમ હામજ	

૬	રા. સુમરા આમદ સુગર ડિસાણી કારકુન	૧
૧૦	નારાયણાસ તુલસીદાસ	૧
૧૧	શા. માવળ ઉમરસો	૧
૧૨	ઠા. નારાયણ સામળ	૧
૧૩	શા. ખીંડસી હેમરાજ	૧
૧૪	ઠા. જેઠા મુળળ	૧
૧૫	માટ કેશવલાલ બેચર	૨
૧૬	મેતા જાહેલાલ સોમળ ચુંગીના કું	૧
૧૭	પટેલ શા. ચાંપસી મેથળ	૧
૧૮	ગુંસાઈ તેજમર અતુપગર	૧
૧૯	શા. વેલળ લખમરસી	૧
૨૦	જેશી દ્વાળ વીરળ	૧
૨૧	શા. લાલણ ડાલાભાઈ	૧
૨૨	જેશી રામહાસ લધા	૧
૨૩	શીઠિ મહેમહ ડોસા નળીયાના વેષ્ટસીનેટર	૧
૨૪	ઠા. વિશનળ કાનળ	૧
૨૫	ઠા. ત્રીક્ષમહાસ રતનશી.	૧
૨૬	ઠા. ફુંઝરસી કાનળ	૧
૨૭	ઠા. ફુંગરસી ઉરદાસ	૧
૨૮	શા. ખીમળ તેજસી તથાઠી	૧
૨૯	ખોણ અલીમામદ સુલેમાન	૧
૩૦	વોરા અલીમાધ પીરમાધ	૧
૩૧	ઠા. ખામળ ફુંગરસી	૧
૩૨	અણોઠી ખીમળ નાહવળ	૧
૩૩	શા. સુરારળ મેથળ	૧
૩૪	શા. ધ્રુવળ માવળ	૧
૩૫	શા. નાભશી કેશવળ	૧

- ૨૬ શા. રતનશીં દાંમજુ ૧
 ૨૭ રા. જૈવરીશાંકર નિ. સુગજુ બટ લાભાના પ્રે ૧
 ૨૮ ડા. સુરારજુ તુલસીદાસ જ્યોતાના તે હાસે સુંખ
 તાલુકો નખપત્રાણે સુમરીરોહા.

રા. શાકરચંદ નાગજુ મહેતા
 યુદ્ધોદાલ જેઠમહે સ્કોલર

શ્રી લખપત તાલુકો (કૃષ્ણ)

- ૧ રા૦ ઢા૦ લક્ષ્મીદાસભાઈ ગોડળદાસ લખપત વહિવટ-
 દાર સાહેબ મારકે ચોતાની બે ૧૪-૨
 ૨ રા૦ રેવાગર વિશ્રાભગર મહના પુની ૧
 ૩ રા૦ મેતા વેજનાથ વી. લાલજુ સ્પેશિયલ ડયારી ૧
 ૪ મેતા મગનલાલ ગંગાશંકર છીસાઅં કારકુન ૧
 ૫ મેતા કરમસિંહ મોનજુ આં ચાર્જ હુચેરીના કલાર્ક ૧
 ૬ રા૦ રેવાશંકર પીતાંખર લખપત બોતગાના પ્રે ૧
 ૭ રા. ઢા. શેઠ માધવજુ રામજુ પાનહેના પ્રે ૧
 ૮ રા. પાલીવાર જટાશંકર વસ્તારામ નરાના પ્રે ૧
 ૯ રા૦ પટવા તલકસી જેઠા કોરાના પ્રે ૧
 ૧૦ રા૦ ગુંસાધ રેવાગર વિશ્રાભ ૧
 ૧૧ રા૦ સોભય કેશવલાલ અમરજુ કંપોન્ડર ૧
 ૧૨ રા૦ જટાશંકર કાલીદાસ મહના કારભારી ૧
 ૧૩ શેઠ ઢા. વાલજુ જેઠા લુ૦ ઓર્ડિંગના સેકેટરી ૧

શ્રી ખાવડા તાલુકો (કૃષ્ણ)

- ૧ રા. પીતાંખર કૃપાશંકર અનલકારકુન ૧
 ૨ મહેતા માણેકલાલ નારાખજુ અંતાખુ ૧
 ૩ ઢા. વેલજુ હેવચંહ ૧
 ૪ ઢા. વાગજુ ઓધવજુ ભુજવાળા ૧
 ૫ મેમજુ ધાલા જાહેર બારાપુરના ૧

૬	૩૧. પ્રાગળ ઉમરસીં અંધૈના તથાડી	૧
૭	૨૮. વીરભર વી. જલભગીર અંધૈઠિમના હું.	૧
૮	૩૧. પ્રાગળ ધનજી	૧
૯	૩૧. શિવજી પેરાજ	૧
૧૦	૩૧. કુંગરશી જોાકલ	૧
૧૧	નોડે જુખુસ જખરાણી	૧
૧૨	કલર માનદ રખુમણ	૧
૧૩	લમ જુઆળ પૃથીરાજજી કુનરીયાના	૧
૧૪	૨૮. બાટ દ્વારાભ હેમરાજ લુખુના હું. શ્રી લખપત તલુકો.	૧
૧	૮૨. શીજ સોમનાથજી શી ધીણોધર લગીરહાર અંગીયા ૫ શ્રી જોધપુર (મારવાડ)	૫
૧	૮૮. રે. ૨૮. ૨૮. લક્ષ્મીદાસભાઈ રવજી ચીર જડજ જોધપુર ૧૦ શ્રી રાયપુર.	૧૦
૧	૩૬ શી દ્વારાભભાઈ ધારસીં	૧
૨	૩૬ શી રવજી વિં રતનસિંહ	૨
	શ્રી કરંચીબંદર (સિંધ)	
૧	૩૧. હેમરાજ ધારસીં કટીરા મારકેતે પોતાની	૧
૨	ઝેશી નાયખુળ લક્ષ્મીદાસ હેઠેલવાલા	૧
૩	૩૧. હરીરામ કરમસીં	૧
૪	આસાનદે જોપાગળ	૧
૫	૩૧. કાનજી નારખુળ કટીરા	૧
૬	ધારથાના નરસીં કટીરા	૧
૭	૩૧. શિવહાસ વેલજી આઠ્યા	૧
૮	કંસારા સોની મેગજ સામજ કર્ણ-લુજવળા	૧
૯	૩૧. ભાણુળ વાધજી	૧
૧૦	૩૧. વેલજી ભાગચંદ પલન	૧
૧૧	લુવાર છમનથાલ સુંદરજી, સોની	૧

૧૨	ડા. રામજી મેગન ભગત એ કલીરા ભારતે છે	૧
૧૩	લોશી મંગારામ નીકમજી ખુજરાતી સ્થૂલ માસ્તર હુદ્રાણાં ૨	૨
અરી કલિક્ટરા.		
૧	એસ. ડી. શેડીમાની કંપની	૨
૨	ડા. વિશ્વામ હરજી કલિક્ટરા	૧
૩	કે. એસ. દીલીપસિંહજી સાહેબ એર એપેરન્ટ (સીધો વારસ) વીરપુર કાઠીમાવાડ	૧
૪	રા. રા. ભગવતસિંહજી પ્રતાપસિંહજી જાડેજાપત્રીચાળા શ્રી લીલાદી રાજ્ય ખર્ચખાતાના ઉફ્ફી	૨
૫	રા. રા. હક્કુર નારામણુ વિદેનજી અંબકાર શ્રી સુંધર્ય—અંદરવાળા સદ્ગ્રહસ્થી તરફથી	૨
૬	હક્કર લલ્લાભાઈ રંગીલદાસ શ્રી લુલાણુ બોર્ડિંગ નિધારી	૧
૭	ડા. કાનજી વીરજી કલ્યાણી	૧
૮	રા. રા. શેઠ ડા. ગોપાળજી રામજી	૧
૯	રા. રા. શેઠ શ્રી વલભલભાઈ રામજી એટ સેં કૃષ્ણ બોલાણુ બાળાશ્રી	૧
૧૦	છગનલાલ મનમુખલાલ મુનમ જવેરી	૧
૧૧	આ. ટોફરથી પુંજભાઈ છેદ વેપારી	૧
૧૨	ડા. કાનજી ગનજી	૧
૧૩	રા. રા. શેઠ મોનજી સુંદરજી	૧
૧૪	ડા. થામજી જીવનદાસ પોપટ	૧
૧૫	એં. રા. રા. ડેઓદર જાહેરજાહાઈ કંઝરાજ એલ. એમ. એન્ટ એસ. એન્ટ ડી. એટ. એમ. એસ. (લંડન) વાળા સાહેબ ભારતે (મુનાઈ)	૩૬
૧૬	રા. રા. જાહેરજાહાઈ કંઝરાજ	૫
૧૭	રા. રા. પુણાલ ટી. શાહ, મેરીસ્ટર એઠ બો	૧

શે. રા. ચ. મુનથી લીલા મેસેરી ને. પી. એધ.	એમ	
એમણે		૧
શાંક્રદાલ પુરુષોત્તમ ભર્તે		૧
શે. રા. ચ. આધ્યાત્મિક મહાનજી		૫
રા. રા. દેવથી આખુલ રામજી સરાય		૨
ખનજી માનજી		૫
અવરાજ ગોક્રદાસ નેખુસી		૧
કરમનદાસ બી. કોટ્ટા		૧
નેઠાભાઈ દેવથી છવેરી		૧
ચન્દ્રશુલ રામજી		૧
ડા. ચૌપસી બીમજીની કું.		૧
ના. રા. પર્સોત્તમ અવખુદાસ કોટ્ટા		૨
રા. રા. નેઠાભાઈ અવખુદાસ કોટ્ટા		૧
રા. રા. પ્રાગુજુભાઈ અવખુદાસ કોટ્ટા		૧
રા. રા. લાલજીભાઈ અવખુદાસ કોટ્ટા		૧
રા. રા. નરસીંભાઈ મુગજીભાઈ		૨
ડા. કેશવજી મુગજી વીમાના હાય		૧
શા. આખુલ રદમસી મુદ્રાવાળા		૨
ડા. ગોક્રદાસ નારખુલ પડીયા		૧
(કોટ્ટર ભાવજી લક્ષ્મીદાસ ક્ષત્રી મારાદેતે.)		
ના. શાખણુભાઈની		૫
ચાલગોર બીમજી શામજી લાલા કું. સૈટ બન્ધી-		
ભાવાના હેઠલાઈ		
ચાલગોર ભવાનજી પુરુષોત્તમ કુંઘીલ ક્ષાઈ		૨૧
કોટ્ટર નેઠાભાઈ શામજી		૧
શોઠ લાલજી કંધાખુલ		૧
શામજી રામદાસ બીલ જાને ઝાન કોર કાપલામર્દ		૧
નીનું જોય કંદુલાઈ		૧

કુદર માવળ વાધળ અનાજના વેપારી	૧
નેશી આત્મારામ વેલળ કેરાવાલા ટેવાણી	૧
નેશી સુરાણ દામોદર યોઢા કંચ પત્રીવાળા	૧
નેશી રામળ કાલીદાસ રાવીઆ ગુંધીભારીવાળા	૧
નેશી હંશરાજ સુળળ	૨
અહિક્ષની આણુંણ દાળ રેશમના વેપારી	૧
અહેતા નગીનદાસ દીપચંદ	૧
દુવાર જીવરાજ લક્ષ્મણ ઉમરાળાવાલા ચાંદી કામ	૧
કરનાર	૧
પ્રતાપસિંહ લક્ષ્મીદાસ (અંનર)	૧
અહિક્ષની ઉમરથી સુંદરળ	૧
અહિક્ષની ભાણુણ સુળળ મંચર સેહેરરી શ્રી કંચણી ક્ષણી પંચ	૧
અહિક્ષની કુંવરળ દેવળ માસ્તર સુજવાળા	૧
શાહુ ભીમળભાઈ શીવદાસ મોરખીવાળા	૧
કુર લખમીદાસ મોનળ	૧
પંડીત કાનળ સુરળ જીમી કંચ ઘેર	૧
શેડ માવળભાઈ નારાયણણ અહિક્ષની સોદાગર ગુ- દીયાળીવાળા	૧
અહિક્ષની ઉમરથી દરળ ખીલડીંગ કોન્ડાકટર ગાડકોપર	૨
૩૧૦ ભવાનળ લખમસી કપાયાના કું હસ્તે ૩૧૦ સુરા- ળ વિ. ભગનળ	૧
૩૧૦ હાનળ જીવણુદાસ દલાલ	૫
૩૧૦ મોરારળ અદવળ કંચ—રેહા	૧
૩૧૦ વેલળભાઈ મોતીરામ મેવાવાળા	૨
૩૧૦ ભવાનળ તુલસીદાસ રાયધણુપુરવાળા	૧
૩૧૦ નરભેરામ નેણુસી રતનાળના કું	૧
ભાઈયા ૩૧૦ શેડ શ્રી પદમસિંહ નરસિંહ મુખ્ય	૨

મહાવાહ—દાલગરખાળમાં શ્રી ‘અનુકોવિજય’ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
પટેલ લક્ષ્મીયંડ હિરાન્દે છાપી.

